

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200826
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6619200826.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: S. XXX/XX, XXX XX R., štátny občan SR, zast.: Mgr. Ivan Bugri, advokát, so sídlom: Námestie SNP 23, 960 01 Zvolen proti žalovaným: v rade 1/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. 42, XXX XX W. - B., štátny občan SR, v rade 2/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. II XXX/XX, XXX XX W., štátny občan SR a v rade 3/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XX, XXX XX W. - B., štátny občan SR, všetci zast.: IURIDICA LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Jilemnického 30, 036 01 Martin, o vypratanie nehnuteľností a v spore žalobcov: v rade 1/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XX, XXX XX W. - B., štátny občan SR, v rade 2/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. II XXX/XX, XXX XX W., štátny občan SR a v rade 3/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XX, XXX XX W. - B., štátny občan SR, všetci zast.: IURIDICA LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: S. XXX/XX, XXX XX R., štátny občan SR, zast.: Mgr. Ivan Bugri, advokát, so sídlom: Námestie SNP 23, 960 01 Zvolen o určení práva zodpovedajúce vecnému bremenu, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v rade 1/, žalovaný v rade 2/, žalovaný v rade 3/ s ú p o v i n n í vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území B., obec W., okres W., evidované Okresným úradom W., katastrálny odbor, zapísané na LV číslo XXX, a to:

- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/X, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 95 m²,
- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/X, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m²,
- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/XX, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 197 m²,
- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX, druh pozemku - záhrada o výmere 681 m²
- stavbu - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele číslo XXX/X,
- stavbu - hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na parcele číslo XXX/X, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v rade 1/, v rade 2/ a v rade 3/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcom.

III. Žalobu o určení, že žalobca v rade 1/, v rade 2/ a v rade 3/ právnym titulom vydržania nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je právo doživotného užívania nehnuteľností zapísaných na LV číslom XXX vedenom Okresným úradom W., katastrálnym odborom pre okres W., obec W., katastrálne územie B., ako parcely registra „C“:

- parcela číslo XXX/X, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 95 m²,
- parcela číslo XXX/X, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m²,
- parcela číslo XXX/XX, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 197 m²,

- parcela číslo XXX, druh pozemku - záhrada o výmere 681 m²
- a stavby, rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele číslo XXX/X,
- hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na parcele číslo XXX/X z a m i e t a.

IV. Žalobcovia v rade 1/, v rade 2/ a v rade 3/ s ú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaným.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.02.2019 domáhal uloženia povinnosti žalovanému v rade 1/, 2/ a 3/ vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. B., obec W., okres W., evidované Okresným úradom W., katastrálny odbor, zapísané na LV číslo XXX:

- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 95 m²,
- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m²,
- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 197 m²,
- pozemok parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX, druh pozemku: záhrada o výmere 681 m²
- stavbu - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele číslo XXX/X,
- stavbu - hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na parcele číslo XXX/X, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň navrhol, aby súd žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovaným spoločne a nerozdielne v celom rozsahu.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom vyššie uvedených nehnuteľností, ktorým sa stal na základe Rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 08.06.2016 č.k. XC/XX/XXXX-XXX (v znení opravného uznesenia zo dňa 10.08.2016, č.k. XC/XX/XXXX-XXX) v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.11.2018, č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX, ktorým bolo zrušené a vyporiadané podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam medzi ním (žalobcom), žalovanou v rade 1/ a ďalšou vtedajšou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností Y. Y., matkou žalovanej v rade 1/. Žalovaná v rade 1/ bola pred právoplatnosťou rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností o veľkosti podielu 1/18 v pomere k celku. Rovnako tak Y. Y. bola podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností o veľkosti podielu 1/18 v pomere k celku. Žalobca bol majoritným podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností o veľkosti podielu 16/18 v pomere k celku. Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 08.06.2016, č.k. XC/XX/XXXX-XXX v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.11.2018, č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX nadobudol právoplatnosť dňa 04.01.2019.

Vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktorých už v súčasnosti je žalobca výlučným vlastníkom užíva dlhoročne žalovaná v rade 1/ spolu so svojim manželom žalovaným v rade 2/ a svojou dcérou žalovanou v rade 3/, a to po celý čas bez toho, aby mali na užívanie nehnuteľností akýkoľvek platný právny titul. Jedine žalovaná v rade 1/ bola do právoplatnosti rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva minoritnou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, kde jej podiel predstavoval 1/18 v pomere k celku, žalovanému v rade 2/ a žalovanej v rade 3/ k nehnuteľnostiam nikdy nesvedčalo absolútne žiadne právo, pričom žalovaný v rade 2/ a žalovaný v rade 3/ užívanie nehnuteľností zrejme odvodzovali len od vtedajšieho spoluvlastníckeho práva žalovanej v rade 1/.

Žalovaná v rade 1/ a spolu s ňou aj žalovaný v rade 2/ a žalovaná v rade 3/ užívali predmetné nehnuteľnosti po celý čas svojvoľne, bez akéhokoľvek platného právneho titulu. Žalovaní sa užívania nehnuteľností ujali svojvoľne už v roku 1998, teda v čase keď žalovaná v rade 1/ nebola ani len podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, v dôsledku čoho bolo na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. XC/XX/XXXX vedené konanie o vypratanie nehnuteľností, v ktorom sa rodičia žalobcu, v tom čase ako výluční vlastníci nehnuteľností (v režime BSM) domáhali voči žalovanej v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ vypratania sporných nehnuteľností. Až následne v roku 2011 sa žalovaná v rade 1/ v dôsledku dedenia po žalobcovom otcovi stala podielovou spoluvlastníčkou spoločných nehnuteľností, kde tak ako bolo uvedené vide supra jej spoluvlastnícky podiel predstavoval 1/18 v pomere k celku. Napriek

tomu, že žalobca bol od roku 2012 majoritným podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, tieto nemohol žiadnym spôsobom užívať, a to práve v dôsledku skutočnosti, že nehnuteľnosti boli obsadené a svojvoľne užívané žalovanými. Keďže jeho vlastníctvo sa týmto spôsobom stalo de facto holým vlastníctvom, kedy predmet svojho vlastníctva nemohol žiadnym spôsobom užívať, bol nútený vo viacerých súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Lučenec opakovane sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanej v rade 1/ ako vtedajšej podielovej spoluvlastníčke, pričom súd mu v každom jednom konaní uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj priznal. V tejto spojitosti poukázal žalobca na Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.06.2017, č.k. XC/XXX/XXXX-XXX, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.01.2018, č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX a Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.02.2018, č.k. XXC/XX/XXXX-XX.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti aj vzhľadom na viaceré predchádzajúce súdne spory žalovaná v rade 1/ a tým nepochybne aj žalovaný v rade 2/ a žalovaná v rade 3/ (ktorí svoje užívanie nehnuteľností odvodzovali od vtedajšieho spoluvlastníckeho práva žalovanej v rade 1/), vedeli a museli vedieť, že predmetné nehnuteľnosti užívajú neoprávnene, bez akéhokoľvek platného právneho titulu, a teda jednoznačne nezákonne a svojvoľne. Žalovaní však ani napriek rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec Rozsudkom zo dňa 08.06.2013, č.k. XC/XX/XXXX-XXX v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.11.2018, č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX, ktorými bolo právoplatne zrušené podielové spoluvlastníctvo a nehnuteľnosti prikázané do žalobcovho výlučného vlastníctva, predmetné nehnuteľnosti dobrovoľne neopustili a tieto aj naďalej svojvoľne a nezákonne užívajú. Žalovanej v rade 1/ pritom žalobca v súlade s rozsudkom súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vyplatil náhradu za spoluvlastnícky podiel. Žalovaní však nehnuteľnosti, ktoré sú v súčasnosti v žalobcovom výlučnom vlastníctve naďalej užívajú ako svoje obydlie, majú v nich uložené svoje hnuťelné veci, disponujú kľúčmi od vstupných dverí do nehnuteľností, žalovaná v rade 1/ a žalovaná v rade 3/ majú v týchto nehnuteľnostiach dokonca evidovaný trvalý pobyt. Vzhľadom na správanie žalovaných a aj vzhľadom na všetky predchádzajúce súdne konania je zjavné, že žalovaní tieto nehnuteľnosti dobrovoľne nevypracú. Z vyššie uvedených skutkových a právnych okolností veci je v prvom rade nepochybné, že právoplatnosťou Rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 08.06.2016, č.k. XC/XX/XXXX-XXX, ktorým bolo zrušené a vyporiadané podielové spoluvlastníctvo tak, že predmetné nehnuteľnosti boli prikázané do žalobcovho výlučného vlastníctva, na základe čoho sa žalobca stal výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. V čase podania žaloby od 18.01.2019 prebieha na Okresnom úrade W., katastrálny odbor, záznamové konanie vedené pod Z-XXX/XXXX, a to na podklade podania Okresného súdu Lučenec, ktorý katastrálnemu orgánu v súlade s § 48 ods. 6 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, zaslal rozsudok uvedený vide supra, o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a súvisiace súdne rozhodnutia s doložkami právoplatnosti. Tieto súdne rozhodnutia predstavujú záznamové listiny na orgán katastra záznamom, na základe ktorých zapíše do katastra nehnuteľností žalobcu ako výlučného vlastníka nehnuteľností.

Žiadny platný právny titul na užívanie nehnuteľností žalovaní nemali ani v minulosti, teda ani pred právoplatnosťou rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, keďže žalovaná v rade 1/ bola v období od roku 2011 až 2018 vždy len minoritnou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností o veľkosti podielu 1/18 v pomere k celku, a pokiaľ ide o žalovaného v rade 2/ a žalovaného v rade 3/, títo nikdy neboli ani len podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností a užívanie nehnuteľností odvodzovali len od spoluvlastníckeho práva žalovanej v rade 1/ (aj to len v období, kedy bola žalovaná v rade 1/ podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností). Žalobca považuje za jednoznačne nesporné a nepochybné, že žalovaní nemali a ani v súčasnosti nemajú žiadny právny titul, ktorý by ich oprávňoval jeho nehnuteľnosti užívať. Užívanie nehnuteľností žalovanými je podľa názoru žalobcu absolútne svojvoľné, neopiera sa o žiadny platný právny titul a je teda nezákonné, pričom žalovaní týmto svojvoľným konaním porušujú nielen občianskoprávne predpisy, ale je namieste aj dôvodné podozrenie, že sa ním dopúšťajú trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru v zmysle § 218 Trestného zákona. Zhrnúc uvedené skutočnosti považuje žalobca za nepochybné, že žalovaní neoprávnene zasahujú do jeho vlastníckeho práva. Keďže nezákonný stav vyvolaný žalovanými naďalej pretrváva, je nútený v súlade s § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka domáhať sa podaním tejto žaloby ochrany svojho vlastníckeho práva prostredníctvom súdu. (č.l. 1-6 spisu)

3. Žalovaní vo svojom písomnom podaní prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 24.07.2019 navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal im náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vyššie uvedený návrh odôvodnili svojim nesúhlasom s tvrdeniami žalobcu uvedenými v podanej žalobe. Nepopierali skutočnosť, že Okresný súd Lučenec Rozsudkom č.k. XC/XX/XXXX zo dňa 08.06.2016, ktorý bol potvrdený Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. XXCo/XXX/XXXX zo dňa 20.11.2018, rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k vyššie opísaným nehnuteľnostiam a nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, avšak žalovaná v rade 1/ podala voči rozsudku krajského súdu dňa 08.02.2019 dovolanie. O podanom dovolaní nebolo do dnešného dňa Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozhodnuté. V podanom dovolaní žalovaná namieta postup, ktorým jej bolo znemožnené uskutočniť v konaní jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň žiadala o odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Na základe uvedeného sa žalovaným javilo podanie žaloby o vypratanie nehnuteľnosti ako predčasné. Žalovaní v súlade s právnou teóriou majú za to, že ústavou vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia. Zásah do obydlia znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Žalovaní nepretržite užívajú nehnuteľnosť od roku 1997 (pozn. v niektorých písomných podaniach sporových strán uvádzaný aj rok 1998) a svoje právo na užívanie nehnuteľnosti odvodzujú od súhlasu predchádzajúcich vlastníkov. Zároveň žalovaná v rade 1/ nadobudla dedením spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam vo veľkosti 1/18 a do opravy nehnuteľností investovali žalovaní finančné prostriedky. Sú toho názoru, že za uvedených skutkových okolností je možné považovať predmetné nehnuteľnosti za „obydlie“ žalovaných. Žalovaní nepopierajú ústavou garantovaný nárok na ochranu vlastníckeho práva, zároveň však podotýkajú, že ústava taktiež zakazuje zneužitie vlastníctva na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Na základe vyššie uvedeného sa žalovaným javí podaná žaloba o vypratanie nehnuteľnosti ako predčasná, nakoľko ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodne v prospech dovolateľky (žalovanej v rade 1/), napadnuté rozsudky zruší a vec vráti Okresnému súdu na ďalšie konanie.

V spojitosti s tvrdením zo strany žalovaných v ich písomnom podaní zo dňa 24.07.2019 v konaní č. XC/X/XXXX., súd poukazuje na tú skutočnosť, že sa títo neštilí úmyselného zavádzania súdu uvádzaním nepravdy, kedy museli mať vedomosť v čase svojho vyjadrenia k žalobe o tej skutočnosti, že tunajší súd Uznesením č.k. XC/XX/XXXX-532 zo dňa 01.04.2019, právoplatným dňa 18.04.2019 z dôvodu nesplnenia si poplatkovej povinnosti žalovanými zastavil dovolacie konanie. (č.l. 62-63 spisu a č.l. 219 - 220 spisu)

4. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vo svojej replike označil tvrdenia žalovaných za účelové, nepravdivé, zavádzajúce. Zároveň mal za to, že tvrdenia žalovaných ani nie sú spôsobilé spochybníť dôvodnosť ním podanej žaloby. Žalovaní vo svojom vyjadrení v prvom rade tvrdia, že žaloba sa im javí ako predčasná, a to z dôvodu, že žalovaná v rade 1/ podala dovolanie proti Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.11.2018, č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 08.06.2016 č.k. XC/XX/XXXX-XXX. Týmito súdnymi rozhodnutiami bolo právoplatne zrušené a vyporiadané podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktorých vypratania sa touto žalobou žalobca domáha, pričom boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Je pravdou, že žalovaná v rade 1/ podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, je však potrebné zdôrazniť, že dovolacie konanie vedené na podklade dovolania, ktoré žalovaní priložili k svojmu vyjadreniu k žalobe zo dňa 24.07.2019 bolo právoplatne zastavené Uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 01.04.2019, č.k. XC/XX/XXXX-532. Uznesenie o zastavení dovolacieho konania nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2019. Dovolacie konanie, ktoré má byť dôvodom údajnej predčasnosti žaloby neprebíha a bolo právoplatne zastavené, a už len preto argumentácia o údajnej predčasnosti žaloby nemôže obstáť. Je teda úplne zjavné, že tvrdenie žalovaných o údajnej predčasnosti žaloby o vypratanie je bez akéhokoľvek skutkového či právneho základu, je vecne nesprávne a právne bezpredmetné. Odhliadnuc od tejto skutočnosti má žalobca za to, že žaloba by nebola predčasná ani v prípade, ak by dovolacie konanie prebiehalo, nakoľko podanie dovolania nemá samo o sebe žiadny vplyv na právoplatnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. V súvislosti so žalobcovým výlučným vlastníckym právom k predmetným nehnuteľnostiam právny zástupca žalobcu poukazuje na tú skutočnosť, že v čase tohto vyjadrenia je už žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaným aj v katastri nehnuteľností, kedy ho Okresný úrad Lučenec, katastrálny odbor záznamom zapísal ako výlučného vlastníka nehnuteľností do katastra tak, ako uvádzal už v podanej žalobe. Ako dôkaz svojho tvrdenia žalobca doložil do súdneho spisu informatívny výpis LV č. XXX pre k.ú. B..

Žalovaní vo svojom vyjadrení tvrdia, že nehnuteľnosti nepretržite užívajú od roku 1997 a svoje právo na užívanie odvodzujú od súhlasu predchádzajúcich vlastníkov. V spojitosti s tvrdeným žalovanými žalobca konštatuje, že je síce pravdou, že žalovaní užívajú nehnuteľnosti od roku 1997, ale je účelovým a objektívne nepravdivým tvrdením, že na užívanie nehnuteľností mali súhlas vtedajších vlastníkov nehnuteľností (rodičov žalobcu), preto toto skutkové tvrdenie výslovne popiera. Vlastníkmi predmetných nehnuteľností boli pôvodne jeho rodičia. Títo sa ešte počas života jeho otca (ktorý zomrel v roku 2011) z týchto nehnuteľností odšťahovali do F. s tým, že v nich umožnili bývať ich dcére Y. Y. (matke žalovanej v rade 1/). Súhlas na užívanie nehnuteľností teda jeho rodičia dali len matke žalovanej v rade 1/ a nie samotnej žalovanej v rade 1/ a ani jej manželovi. Po tom ako sa Y. Y. z týchto nehnuteľností odšťahovala, žalovaná 1/ zostala v nich, a to svojvoľne bez akéhokoľvek právneho dôvodu bývať so svojou rodinou. Napriek tomu, že jej k nehnuteľnostiam v tom čase nesvedčalo absolútne žiadne právo začala žalovaná v rade 1/ spoločne so žalovaným v rade 2/ v roku 2009 svojvoľne, bez súhlasu, resp. napriek nesúhlasu jeho rodičov ako vtedajších výlučných vlastníkov prestavovať sporné nehnuteľnosti a tieto užívať tak, že jeho rodičov z ich užívania úplne vylúčila, z nehnuteľností povyhadzovala ich veci a neumožňovala im do nich ani prístup. Žalobcovi rodičia boli na základe uvedeného nútení podať návrh na vydanie predbežného opatrenia (spis Okresného súdu Lučenec č.k. XXC/XX/XXXX) a následne iniciovať konanie o vypratanie nehnuteľnosti (spis Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XX/XXXX). Okresný súd Lučenec navrhované predbežné opatrenie vydal, pričom Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia bolo potvrdené aj Krajským súdom v Banskej Bystrici, ako súdom odvolacím. Konanie o vypratanie nehnuteľností bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby v nadväznosti na to, že mimosúdnu dohodou malo dôjsť k odkúpeniu nehnuteľností žalovanou v rade 1/, a tým aj k zmiernemu vyriešeniu sporu. Následne však žalovaná v rade 1/ navrhla, že nehnuteľnosti (v tom čase stále vlastnicky patriace rodičom žalobcu v režime BSM) odkúpi Y. Y. (matka žalovanej v rade 1/), ktorá finančné prostriedky na vyplatenie kúpnej ceny získa prostredníctvom úveru, pričom však po predložení kúpnej zmluvy namiesto skutočnej realizácie kúpy podala žalovaná v rade 1/ spoločne so žalovaným v rade 2/ voči rodičom žalobcu návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd týmto zakázal scudzíť predmetné nehnuteľnosti práve s poukazom na to, že malo dôjsť k uzavretiu predmetnej kúpnej zmluvy s kupujúcou Y. Y., v ktorom dokonca Okresný súd Lučenec predbežné opatrenie vydal a uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia bolo na odvolanie jeho rodičov zmenené a návrh na vydanie predbežného opatrenia bol rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho zamietnutý. Týmto počínom žalovaných sa prejavila absencia ich skutočnej vôle nadobudnúť nehnuteľnosti do svojho vlastníctva a tým aspoň dodatočne právne legalizovať svoj vzťah k predmetným nehnuteľnostiam. Mimosúdne dojednanie zneužili tak, že nielenže zmarili realizáciu mimosúdnej dohody, ku ktorej sa zaviazali a vo viere v realizáciu, ktorej jeho rodičia vzali žalobu o vypratanie nehnuteľností voči žalovaným späť, ale navyiac ešte aj túto zneužili na podanie návrhu o vydanie predbežného opatrenia.

Po smrti otca žalobcu žalovaná v rade 1/ až v roku 2011 zdedila minoritný spoluvlastnícky podiel na spoločných nehnuteľnostiach o veľkosti 1/18 v pomere k celku (po tom ako dedičstvo odmietla jej matka Y. Y.). Žalovaná v rade 1/ bola minoritnou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností len v období rokov 2011-2018. V dôsledku dedenia a darovania, kedy žalobcovi jeho matka darovala svoj spoluvlastnícky podiel sa žalobca stal od roku 2012 majoritným podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, kedy jeho spoluvlastnícky podiel predstavoval 15/18 v pomere k celku. Napriek tejto skutočnosti po celý čas trvania spoluvlastníctva v dôsledku konania žalovaných žalobca nikdy nemal žiadny prístup do týchto nehnuteľností, žalovaní mu ani nikdy neumožnili tieto nehnuteľnosti užívať, nakoľko ich svojvoľne v rozpore s § 139 ods. 2 OZ zabrali a užívali v celosti, a to aj napriek tomu, že spoluvlastnícky podiel žalovanej v rade 1/ na predmetných nehnuteľnostiach predstavoval len 1/18 v pomere k celku. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukazuje na to, že žalovaná v rade 1/, ako ani ostatní žalovaní nikdy nemali súhlas žalobcu, rovnako ani jeho rodičov na vykonávanie akýchkoľvek stavebných zmien, či prestavieb nehnuteľností, napriek tomu tieto svojvoľne vykonávali, čo žalovanej v rade 1/ bolo zakázané predbežným opatrením vydaným Okresným súdom Lučenec zo dňa 29.03.2010, č.k. XXC/XX/XXXX-XX, pričom nehnuteľnosti takto stavebne upravovala už v čase, kedy nebola ani len podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti. Napriek tomu, že žalovaná v rade 1/ už z vydaného predbežného opatrenia bez ďalšieho musela vedieť, že nie je oprávnená len tak svojvoľne prestavovať nehnuteľnosti, ktoré jej vlastnicky nepatria, naďalej v takomto absolútne svojvoľnom konaní pokračovala, kedy následne Okresný súd Lučenec v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vydal na návrh žalobcu neodkladné opatrenie, ktorým jej toto opätovne zakázal (Uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 07.10.2016, č.k. XC/XX/XXXX-398). Stavebné zmeny nehnuteľností pritom žalovaná v rade 1/ vykonávala

absolútne svojvoľne, pričom išlo o stavebné úpravy neoprávnené (z hľadiska súkromného práva) a zároveň nepovolené (z hľadiska verejnoprávnych predpisov). Z tohto dôvodu preto aktuálne prebieha správne konanie o odstránenie stavby.

Skutočnosť je taká, že žalovaní protiprávne obsadili cudzie nehnuteľnosti, tieto svojvoľne stavebne upravovali, odmietajú platiť za ich užívanie akúkoľvek náhradu a zároveň jeho rodičom, ako ani žalobcovi samotnému neumožňovali nehnuteľnosti akýmkoľvek spôsobom užívať aj napriek tomu, že z hľadiska práva mali možnosť o užívaní nehnuteľnosti platne rozhodnúť len oni, či už z pozície majoritného podielového spoluvlastníka, alebo z pozície výlučného vlastníka nehnuteľností. Práve v snahe o vyriešenie tejto, vo vzťahu ku žalobcovi z hľadiska dobrých mravov neakceptovateľnej a neudržateľnej situácie podal žalobca žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kedy súdy po rokoch sústavných obštrukcií zo strany žalovanej v rade 1/ napokon po 5 rokoch konania právoplatne rozhodli a predmetné nehnuteľnosti prikázali do výlučného vlastníctva žalobcu, a to právoplatnosťou rozsudku ku dňu 04.01.2019. Zároveň na aspoň čiastočnú kompenzáciu tohto absurdného stavu, kedy žalovaná v rade 1/ s ostatnými žalovanými napriek svojmu minoritnému spoluvlastníckemu podielu a napriek jeho nesúhlasu užívali predmetné nehnuteľnosti, sa domáhal v minulosti a aj v súčasnosti sa domáha voči žalovanej v rade 1/ vydania bezdôvodného obohatenia - v tom smere opätovne poukazuje na súdne rozhodnutia, ktoré pripojil k žalobe, in concreto Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XXX/XXXX-XXX, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX, Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. XXC/XX/XXXX-XX. Zdôraznil, že za celé obdobie svojvoľného užívania nehnuteľností žalovaní nezaplatili ani len korunu, či euro, pokiaľ k tomu neboli výslovne donútení exekúciou vzhľadom na právoplatné rozhodnutia súdov.

Zhrnúc objektívny skutkový a právny stav vecí, žalovaní protiprávne obsadili cudzie nehnuteľnosti, tieto dlhoročne, svojvoľne a bez akéhokoľvek platného právneho titulu užívali ako svoje vlastné, bez občianskoprávneho titulu, ako aj bez administratívneho titulu, vykonávali na nich stavebné úpravy a zmeny, a to napriek rozhodnutiam súdov, ktoré toto zakázali, vlastníka nehnuteľností z užívania nehnuteľností úplne vylúčili, za užívanie nehnuteľností odmietajú platiť akúkoľvek náhradu, pričom všetky súdne konania, ktorými sa žalobca snaží tento absurdný stav právne vyriešiť len sústavne obštrukčne predlžujú. Z vyššie uvedeného má žalobca za to, že žalovaní sa nemôžu dovoľávať dobrých mravov už len preto, že sú to práve oni, ktorí dobré mravy sústavne dlhoročne porušujú. Je rovnako absurdné zo strany žalovaných tvrdiť, že žalobca zneužíva svoje vlastnícke právo na ich ujmu, keď v skutočnosti práve v dôsledku ich nezákonného, nemorálneho a doslova šikanózneho konania svoje vlastnícke právo ani realizovať v celom rozsahu žalobca nemôže. Otázka dobrých mravov nastoľovaná žalovanými teda už bola riešená v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom ak by boli tvrdenia žalovaných dôvodné, mohlo sa to prejavíť len v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietnutím žaloby z dôvodu hodných osobitného zreteľa podľa § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súčasnosti je právny stav nesporne a nepochybne taký, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností a neexistuje absolútne žiadny právny dôvod, prečo by mal ďalej znášať protiprávne a šikanózne užívanie predmetu svojho vlastníctva žalovanými. Je presvedčený, že neexistuje žiadny dôvod prečo by mal súd odmietnuť poskytnutie právnej ochrany jeho vlastníckemu právu k predmetným nehnuteľnostiam. (č.l. 89-95 spisu.)

5. Žalovaní svojim písomným podaním zo dňa 28.10.2019 v rámci dupliky na vyjadrenie žalobcu uviedli, že nateraz nebudú v konaní produkovať žiadne ďalšie vyjadrenia, a to vzhľadom na ich záujem vyriešiť predmetný spor vedený na Okresnom súde Lučenec č.k. XC/X/XXXX, aj s poukazom na zásadu hospodárnosti konania mimosúdnou cestou. Žalovaní majú záujem odkúpiť nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania a za týmto účelom podniknú kroky smerujúce k zmierlivému vyriešeniu sporu. Žalovaní na základe uvedených skutočností navrhujú okresnému súdu poskytnutie 60-dňovej lehoty k realizácii mimosúdnych rokovaní. Na základe uvedeného navrhli, aby okresný súd poskytol stranám sporu primeranú lehotu na mimosúdne riešenie sporu, pričom výsledky mimosúdnych jednaní budú následne súdu bezodkladne oznámené. (č.l. 114 spisu)

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 04.11.2019 oznámil súdu, že vzhľadom na vyjadrenie žalovaných nemá v úmysle predať svoje nehnuteľnosti žalovaným, ani inej osobe a už len preto nevidí žiadny dôvod na nejaké mimosúdne rokovania so žalovanými v tomto smere. Zdôraznil, že tak ako je to už jednoznačne zrejmé z obsahu jeho žaloby a zároveň preukázané aj listinnými dôkazmi predloženými súdu v doterajšom priebehu konania, súdne spory ohľadne nezákonného obsadenia a užívania nehnuteľností žalovanými prebiehajú už dlhé roky, počas ktorých žalovaní nerobili nič iné, len doslova sabotovali všetky súdne konania rôznymi procesnými

obštrukciami a účelovými podaniami. Je presvedčený, že aj aktuálny návrh žalovaných o poskytnutie lehoty na mimosúdne rokovanie nie je motivované deklarovaným cieľom dosiahnuť zmierlivé vyriešenie sporu, ale ich jediným cieľom je opätovne oddialiť meritórne rozhodnutie súdu. S poukazom na uvedené skutočnosti súdu oznámil, že nesúhlasí s poskytovaním lehoty na mimosúdne rokovanie a navrhol, aby súd vo veci ďalej konal bez zbytočných prietáhov a vytyčil vo veci termín pojednávania. (č.l. 117-118 spisu)

7. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.01.2020 sa žalovaní v rade 1/, 2/, 3/ v pozícii žalobcov v rade 1/, 2/, 3/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhali určenia práva zodpovedajúce vecnému bremenu voči žalovanému (žalobca v č.k. XC/X/XXXX.), ktorým by súd určil, že žalobcovia v rade 1/, 2/ a 3/ právnym titulom vydržania nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je právo doživotného užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX vedenom Okresným úradom W., katastrálnym odborom pre okres W., obec W., k.ú. B., ako parcely registra „C“:

- parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m²;
 - parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m²;
 - parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m²;
 - parcela číslo XXX, záhrada o výmere 681 m² a stavby:
 - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele číslo XXX/X,
 - hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na parcele číslo XXX/X.
- Zároveň navrhli povinnosť nahradiť im trovy konania v rozsahu 100 %.

8. Svoju žalobu odôvodnili tým, že žalobkyňa v rade 1/ ešte pred nadobudnutím výlučného vlastníctva žalovaného k nehnuteľnostiam tieto so svojím manželom a dcérou, žalobcami v rade 2/ a v rade 3/ užívali, a to od roku 1997 na základe súhlasu ich predchádzajúceho vlastníka, dnes už nebohého otca a matky žalovaného (žalobca v č.k. XC/X/XXXX.). Žalobcovia od doby, od ktorej začali nehnuteľnosti užívať s ohľadom na ich technický stav vykonali rozsiahlu rekonštrukciu nehnuteľností spočívajúcu najmä vo výmene okien, strechy, vykonaní stavebných úprav, vybudovaní nových prípojok k inžinierskym sieťam a pod. Žalobcovia po celú dobu užívania nehnuteľností znášajú všetky náklady na údržbu týchto.

Občiansky zákonník považuje vydržanie za jeden zo spôsobov pôvodného nadobudnutia práva, pri ktorom sa na základe splnenia zákonom osobitne určených podmienok priznávajú právne účinky aj len domnelému právu, vyplývajúcemu z domnelého právneho vzťahu medzi jeho určitými subjektmi, ak toto právo bolo vykonávané počas ustanovenej doby nerušene, nepretržite, v dobrej viere, že nejde o právo len domnelé. Ako je predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa veci jeho presvedčenie, že mu vec patrí ako vlastníkovi, tak predpokladom dobrej viery oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu patrí právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k nemu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že sa stal subjektom práva na základe zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena teda, že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva mu patrí, lebo riadne vzniklo alebo na neho riadne prešlo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je podľa názoru žalobcov bezpochybné, že predmetné nehnuteľnosti užívajú v dobrej viere oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Otázka existencie dobrej viery držiteľa sa posudzuje z hľadiska objektívneho, t.j. podľa toho, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať nemal a nemohol mať pochybnosti o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniklo a že mu patrí. Nevyhnutnou podmienkou vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je medziiným existencia právneho dôvodu - titulu, z ktorého subjekt so zreteľom na všetky okolnosti vyvodzuje a je v dobrej viere, že z určitého právneho vzťahu (v skutočnosti len domnelého) jemu patrí právo k cudzej veci spôsobilé byť obsahom vecného bremena a že na druhej strane je niekto iný povinný strpieť výkon tohto práva. Žalobcovia užívali predmetné nehnuteľnosti nepretržite, v dobrej viere a nerušene od roku 1997 na základe súhlasu ich predchádzajúcich vlastníkov. Občianskym zákonníkom stanovená doba na vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu - desať rokov uplynula v roku 2007. Žalobcovia majú za to, že nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, obsahom ktorého je ich právo doživotne predmetné nehnuteľnosti užívať nastalo uplynutím kvalifikovanej vydržacej doby v roku 2007. Žalobcovia sú toho právneho názoru, že ich naliehavý právny záujem na určení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je daný neistotou a ohrozením ich súčasného postavenia ako oprávnených

užívateľov nehnuteľností, nakoľko na súde je vedené konanie o vypratanie nehnuteľností pod č.k. XC/X/XXXX, v ktorom sa žalovaný v postavení žalobcu domáha, aby súd uložil žalobcom v postavení žalovaných povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti. Určovací žaloba je v tomto prípade podľa názoru žalobcov jediným procesným nástrojom ochrany ich práva, ktorým sa môže dosiahnuť odstránenie spornosti (č.k. XC/X/XXXX č.l. 5 spisu).

9. Okresný súd Lučenec Uznesením č.k. XC/X/XXXX-XXX zo dňa 26.02.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 27.02.2020, konanie o vypratanie nehnuteľností vedené na tunajšom súde pod č.k. XC/X/XXXX a konanie o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vedené na tunajšom súde pod č.k. 8C/1/2020 spojil na spoločné konanie a rozhodnutie s tým, že konanie na Okresnom súde Lučenec bude naďalej vedené pod č.k. XC/X/XXXX. (č.l. 137 spisu)

10. Žalovaný v konaní XC/X/XXXX prostredníctvom svojho právneho zástupcu ohľadne žaloby o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v pozícii žalovaného uviedol, že predmetnú žalobu považuje za účelovú a v celom rozsahu absolútne neopodstatnenú. Vyjadril svoje presvedčenie, že účelom podania tejto žaloby je najmä snaha predĺžovať a odďaľovať právoplatné rozhodnutie súdu v konaní o vypratanie nehnuteľností, v ktorom prioritným cieľom žaloby bolo len účelovo a umelo vytvoriť ďalšie súdne konanie a na základe tohto následne tvrdiť, že sú preto zákonné dôvody na prerušenie konania o vypratanie nehnuteľností. Takéto konanie zo strany žalovaných v pozícii žalobcov (v konaní XC/X/XXXX) považuje za šikanózne a účelové zneužívanie procesných inštitútov, keďže ich prvotným cieľom je len umelo predĺžovať súdne konanie o vypratanie nehnuteľností. Pokiaľ ide o vecnú stránku žaloby o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, žalovaný je presvedčený, že táto je bez akéhokoľvek relevantného skutkového a právneho základu a je absolútne nedôvodná. Žalobcami tvrdené právo zodpovedajúce vecnému bremenu nikdy nevzniklo ani nemohlo vzniknúť, keďže zákonné predpoklady na vznik práva zodpovedajúceho vecnému bremenu titulom vydržania nikdy splnené neboli. Žalobcovia užívajú predmetné nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. B., zapísané na LV č. XXX po celý čas absolútne svojvoľne, nezákonne a bez akéhokoľvek platného právneho titulu. Žalovaný popiera ako objektívne nepravdivé skutkové tvrdenie žalobcov, že tieto užívajú na základe súhlasu ich predchádzajúcich vlastníkov, dnes už jeho nebohého otca a jeho matky. Jeho rodičia totiž nikdy ani jednému zo žalobcov neudelili súhlas s tým, aby tieto nehnuteľnosti užívali, bývali v nich, či do nich zasahovali akýmikoľvek stavebnými úpravami. Popiera, že by žalobcovia boli oprávnení vykonávať stavebné zásahy do nehnuteľností a tieto akýmkoľvek spôsobom podľa ich ľubovôle upravovať. Žalobcovia vo svojej žalobe tvrdia, že nehnuteľnosti užívali od roku 1997 a svoje právo na užívanie odvodzujú od súhlasu predchádzajúcich vlastníkov nehnuteľností - rodičov žalovaného. V tejto spojitosti žalobca v tomto konaní v pozícii žalovaného skonštatoval, že je síce pravdou, že žalobcovia užívajú nehnuteľnosti od roku 1997, ale je účelovým a objektívne nepravdivým tvrdenie, že na užívanie nehnuteľností mali súhlas jeho rodičov. Žalobcovia už od roku 1997 nehnuteľnosti svojvoľne obsadili a tieto užívajú ako svoje vlastné bez toho, aby na to mali akýkoľvek právny titul. Pôvodnými výlučnými vlastníkami nehnuteľností boli rodičia žalovaného. Títo ešte počas života jeho otca, ktorý zomrel v roku 2011 z týchto nehnuteľností sa odsťahovali do F. s tým, že v nich umožnili bývať ich dcére Y. Y. (matke žalobkyne v rade 1/). Súhlas na užívanie nehnuteľností teda jeho rodičia dali len matke žalobkyne 1/, nie žalobcom samotným. Po tom ako sa Y. Y. z týchto nehnuteľností odsťahovala, zostala v nich svojvoľne bez akéhokoľvek právneho dôvodu bývať žalobkyňa v rade 1/ so svojou rodinou, t.j. žalobcom v rade 2/ a žalobkyňou v rade 3/. Tak žalobkyňa v rade 1/, ako ani ostatní žalobcovia nikdy nemali súhlas, či už žalovaného samotného, ako ani jeho rodičov na užívanie nehnuteľností a tým menej na vykonávanie akýchkoľvek stavebných zmien či prestavieb. Napriek tomu však tieto svojvoľne vykonávali, čo im bolo zakázané predbežným opatrením vydaným Okresným súdom Lučenec č.k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa 29.03.2010. Napriek tomu, že žalobkyňa v rade 1/ už z vydaného predbežného opatrenia bez ďalšieho musela mať vedomosť o tom, že nie je oprávnená len tak svojvoľne prestavovať nehnuteľnosti, ktoré jej vlastnícky nepatria, naďalej v tomto svojom absolútne svojvoľnom konaní pokračovala, kedy následne Okresný súd Lučenec v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vydal na návrh žalovaného neodkladné opatrenie, ktorým žalobkyňu v rade 1/ toto opätovne zakázal (Uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 07.10.2016, č.k. XC/XX/XXXX-398). Stavebné zmeny na nehnuteľnostiach žalobkyňa v rade 1/ vykonávala absolútne svojvoľne, pričom išlo o stavebné úpravy neoprávnené. Z tohto dôvodu preto aktuálne prebieha správne konanie o odstránenie stavby. Žalovaný považuje za absolútne zarážajúce, že žalobcovia v svojvoľnom a nezákonom uskutočňovaní stavebných úprav a zásahov do nehnuteľností v jeho výlučnom vlastníctva naďalej pokračovali aj po tom, ako im bolo vyššie

uvedenými súdnymi rozhodnutiami toto výslovne zakázané a dokonca aj po tom, ako bolo pôvodné podielové spoluvlastníctvo právoplatne zrušené a vyporiadané a nehnuteľnosti boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Vzhľadom na túto skutočnosť musel znova sa dovolať súdnej ochrany podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd Lučenec Uznesením zo dňa 20.02.2020, č.k. XXC/X/XXXX-XX vo forme tzv. definitívneho neodkladného opatrenie opätovne zakázal žalobcom akokoľvek stavebné, či iné zásahy do jeho nehnuteľností. Čiastočnú kompenzáciu absurdného stavu, kedy žalobkyňa v rade 1/ s ostatnými žalobcami napriek svojmu minoritnému spoluvlastníckemu podielu a napriek jeho nesúhlasu (ako vtedajšieho majoritného podielového spoluvlastníka, v súčasnosti už výlučného vlastníka) užíva predmetné nehnuteľnosti v celku, bol nútený a v súčasnosti sa aj domáha voči žalobkyni v rade 1/ vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd Lučenec takto naposledy Rozsudkom č.k. XC/XX/XXXX-XXX zo dňa 24.05.2019 znovu uložil žalobkyni v rade 1/ zaplatiť mu bezdôvodného obohatenie za užívanie nehnuteľností za ďalšie obdobie. Voči predmetnému rozsudku sa opätovne žalobkyňa v rade 1/ odvolala. Doposiaľ však takto súdy žalobkyni už právoplatnými rozsudkami opakovane uložili zaplatiť žalovanému bezdôvodné obohatenie nezákonným a neoprávneným užívaním jeho nehnuteľností (Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.06.2017, č.k. XC/XXX/XXXX-XXX, Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 26.01.2018 č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX a Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.02.2018, č.k. XXC/XX/XXXX-XX). Žalovaný zdôrazňuje, že za celé obdobie svojvoľného a nezákonného užívania nehnuteľností žalobcovia dobrovoľne nezaplatili žiadnu náhradu, pokiaľ k tomu neboli vyslovene donútení exekúciou vzhľadom na právoplatné rozhodnutia súdov. Aj v súčasnosti prebiehajúcu exekúciu vedenú voči nim na vymoženie sumy 15.558,62 Eur s príslušenstvom, ktorá mu bola priznaná titulom nároku na náhradu trov konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva Uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 28.10.2019, č.k. XC/XX/XXXX-545, žalobkyňa v rade 1/ sabotuje procesnými obštrukciami, ukracujúcimi úkonmi a formálnym deklarováním svojej nemajetnosti.

Zhrnúc teda objektívny skutkový a právny stav veci, žalobcovia protiprávne obsadili cudzie nehnuteľnosti, tieto dlhoročne, svojvoľne a bez akéhokoľvek platného právneho titulu užívajú ako svoje vlastné, bez občianskoprávneho titulu, ako aj bez administratívneho titulu, vykonávali na nich stavebné úpravy a zmeny nehnuteľností napriek rozhodnutiam súdov, ktoré im toto opakovane zakázali, vlastníka nehnuteľností z užívania nehnuteľností úplne vylúčili, za užívanie nehnuteľností odmietajú platiť akúkoľvek náhradu a obývajú ich na úkor žalovaného, absolútne zadarmo, pričom ešte aj sabotujú prebiehajúcu exekúciu. Zároveň ešte aj všetky súdne a iné konania, ktorými sa žalovaný tento absurdný stav snaží právne vyriešiť len sústavne obštrukčne predlžujú. Takéto konanie pritom nemožno označiť inak, než jednoznačne nezákonné a hrubo porušujúce dobré mravy. Žalobcovia nikdy neboli, a ani nemohli byť dobromyseľní vo vzťahu k užívaniu nehnuteľností, užívania týchto sa uchopili svojvoľne, absolútne nezákonne a tieto dlhoročne užívajú bez akéhokoľvek právneho titulu, čo bolo už napokon opakovane potvrdené aj viacerými právoplatnými rozhodnutiami súdov. Žalobcovia úplne zjavne nikdy nekonali vo vzťahu k užívaniu jeho nehnuteľností dobromyseľne a nikdy nemali a nemohli mať ani žiadny titul na tvrdenú dobromyseľnosť. To, že žalobcovia dlhoročne absolútne ignorujú zákony, ako aj súdne rozhodnutia a doslova okupujú cudzie nehnuteľnosti úplne zjavne nemôže znamenať, že dobromyseľne vydržali právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Žalovaný považuje za ad absurdum a zároveň za neuveriteľne arogantné, aby žalobcovia zrazu tvrdili, že im vzniklo právo na užívanie nehnuteľností titulom vydržania zodpovedajúceho vecnému bremenu na základe údajného dobromyseľného výkonu užívacieho práva jeho nehnuteľností. Žalobcovia sa týmto de facto dovolávajú právnej legalizácie a morálnej legitimizácie konania, kedy niekto svojvoľne obsadí cudzie nehnuteľnosti, dlhoročne ich bez akéhokoľvek platného právneho titulu užíva, svojvoľne vykonáva stavebné úpravy nehnuteľností a absolútne ignoruje súdne rozhodnutia, ktoré mu to zakazujú, z užívania nehnuteľností úplne vylúči vlastníkov nehnuteľností, odmieta platiť akúkoľvek náhradu za užívanie nehnuteľností, doslova sabotuje všetky súdne konania a napokon ešte z takéhoto svojho konania vyvodzuje svoju „dobromyseľnosť“.

Žalovaný má za to, že neboli a nemohli byť splnené zákonné podmienky na vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu tak, ako to vo svojej žalobe tvrdia žalobcovia, a táto ich žaloba o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je bez akéhokoľvek relevantného skutkového či právneho základu, a preto ako taká aj v celom rozsahu nedôvodná. Žalovaný na základe uvedeného navrhol, aby bola žaloba v plnom rozsahu zamietnutá a bola mu priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. (č.l. 151-154 spisu)

11.Právny zástupca žalovaných, č.k. XC/X/XXXX a žalobcov, č.k. XC/X/XXXX navrhol písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.05.2021, deň pred pojednávaním, vypočuť za účelom

objasnenia skutočností (bližšie nešpecifikovaných) dôležitých pre rozhodnutie ako svedkov Y. Y., Y. S., Ing. I. I., MUDr. I. G., JUDr. V. H., Ing. N. S.. (č.l. 264 spisu)

12.Okresný súd Lučenec Rozsudkom č.k. XC/XX/XXXX-327 zo dňa 08.06.2016 v spore žalobcu: N. F. proti žalovaným: I. N. a Y. Y. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam rozhodol tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu N.a F.a, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: R., S. XXX/XX a žalovaných: 1/ I. N., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W., časť B., C. XX a 2/ Y. Y., rod F.ová, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W., časť B., N.a C.-C. XX/XX, k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na Okresnom úrade W., odbor katastrálny, LV č. XXX, katastrálne územie B., obec W., okres W. ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m², parcela číslo XXX, záhrady o výmere 681 m², stavby - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele číslo XXX/X a k stavbe - hospodárska budova, súpisné číslo XXX, postavená na parcele číslo XXX/X. Prikázal nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na Okresnom úrade W., odbor katastrálny, LV č. XXX, katastrálne územie B., obec W., okres W. ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m², parcela číslo XXX, záhrady o výmere 681 m², stavbu - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele číslo XXX/X a stavbu - hospodárska budova, súpisné číslo XXX, postavená na parcele číslo XXX/X a prikázal ich do výlučného vlastníctva žalobcu: N. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: R., S. XXX/XX. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej v rade 1/ a v rade 2/ každej zvlášť sumu 4.050,-Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd rozhodne v lehote 30 dní po právoplatnosti rozsudku. (č.l. 10-14 spisu)

Proti predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol Rozsudkom č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 20.11.2018, ktorým Krajský súd Banská Bystrica Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XX/XXXX-327 zo dňa 08.06.2016 v spojení s opravným Uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XX/XXXX-355 zo dňa 10.08.2016 potvrdil. Žalovaná v rade 1/ bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť žalobcovi náhradu trov v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej 2/ nepriznal. (č.l. 15-21 spisu)

13.Okresný súd Lučenec Rozsudkom č.k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 23.07.2017 v spore žalobcu: N. F. proti žalovanému: I. N. o zaplatenie 6.000,-Eur rozhodol tak, že návrh žalovanej doručený Okresnému súdu Lučenec dňa 02.05.2016 na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia sporu, ktorý je vedený pod sp.zn. XC/XX/XXXX zamietol. Návrh žalovanej, ktorý bol doručený Okresnému súdu Lučenec dňa 22.06.2017 na prerušenie sporu do právoplatnosti sporu, ktorý je vedený pod sp.zn. XXC/XXX/XXXX zamietol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.316,66 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobcu proti žalovanej vo výške 683,34 Eur zamietol. Žalovanej bola uložená povinnosť nahraďiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. (č.l. 24-28 spisu)

Voči predmetnému rozsudku podala žalovaná odvolanie, na základe čoho rozhodol Krajský súd Banská Bystrica Rozsudkom č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX, a to dňa 16.01.2018, ktorým Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 23.06.2017 vo výroku I., II., III. a V. potvrdil. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu. (č.l. 29-33 spisu)

14.Okresný súd Lučenec v spore žalobcu: N. F. proti žalovanej I. N. o zaplatenie 5.316,66 Eur Rozsudkom pre zmeškanie č.k. XXC/XX/XXXX-XX uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 5.316,66 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť nahraďiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. (č.l. 34-38 spisu)

15.Z Uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XX/XXXX-45 zo dňa 29.10.2012 má súd za preukázané, že v spore žalobcu: I. F.ovej, nar. XX.XX.XXXX proti žalovaným: 1/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, 2/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, 3/ N.ovi F.ovi, nar. XX.XX.XXXX, 4/ I. G., nar. XX.XX.XXXX, 5/ Y. G., nar. XX.XX.XXXX v konaní o vypratanie nehnuteľnosti rozhodol tak, že konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. (pripojený spis č.k. XC/XX/XXXX k spisu XC/X/XXXX)

16. Uznesením Okresný súd Lučenec č.k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.05.2011 v právnej veci žalobcov: 1/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, 2/ I. N., nar. XX.XX.XXXX proti žalovaným: 1/ N.ovi F.ovi, nar. XX.XX.XXXX a 2/ I. F.ovej, nar. XX.XX.XXXX v konaní o vydanie predbežného opatrenia rozhodol tak, že zakázal žalovaným 1/, 2/, aby od doručenia tohto rozhodnutia scudzili a zaťažovali právami tretích subjektov nehnuteľnosti vedené v k.ú. B., na LV č. XXX, a to pozemky parcel registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m², parcela číslo XXX, záhrady o výmere 681 m² so stavbou rodinného domu, súpisného čísla XXX, na pozemku parcely CKN číslo XXX/X a hospodárska budova, so súpisným číslom XXX, na pozemku parcely CKN číslo XXX/X, a to do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej o náhradu nákladov navrhovateľov 1/, 2/ investovaných do cudzej veci patriacej do vlastníctva odporcov 1/, 2/. Súd uložil navrhovateľom 1/, 2/, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia podali na súd návrh na začatie konania voči odporcom 1/, 2/ o náhradu nákladov investovaných do nehnuteľností patriacich odporcom 1/, 2/ popísaných pod bodom I. výrokovej časti tohto rozhodnutia pod farbou zániku predbežného opatrenia v prípade nepodania návrhu v tejto lehote. (pripojený spis č.k. XXC/XX/XXXX k spisu XC/X/XXXX)

Voči predmetnému uzneseniu sa odvolali žalovaní 1/, 2/ na základe čoho Krajský súd Banská Bystrica Uznesením č.k. XXCo/XXX/XXXX-XX, zo dňa 15.08.2011 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.05.2011 v znení doplnení zo dňa 16.05.2011, 18.05.2011 a 20.06.2011 zamietol. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ boli zaviazaní povinnosťou nahradiť spoločne a nerozdielne žalovaným v rade 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania v sume 161,82 Eur, a to k rukám ich právneho zástupcu JUDr. Mariána Baláža do troch dní. (pripojený spis č.k. XXC/XX/XXXX k spisu XC/X/XXXX)

17. Uznesením Okresný súd Lučenec č.k. XXC/XX/XXXX-XX v spore žalobcu: 1/ N. F., nar. XX.XX.XXXX a 2/ I. F.ová, nar. XX.XX.XXXX proti žalovaným: 1/ S. N., nar. XX.XX.XXXX a 2/ I. N., nar. XX.XX.XXXX o nariadenie predbežného opatrenia rozhodol tak, že zakázal žalovaným 1/, 2/ vykonávanie ďalších zásahov do vnútornej a vonkajšej podstaty nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. B., ktoré sú zapísané na Katastrálnom úrade Banská Bystrica, Správa katastra W. na LV č. XXX, ako parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m², parcela číslo XXX, záhrady o výmere 681 m², rodinný dom, súpisné číslo XXX, na parcele číslo XXX/X, hospodárska budova, súpisné číslo XXX, na parcele číslo XXX/X. Súd uložil navrhovateľom v rade 1/, v rade 2/, aby v lehote 60 dní podali návrh na začatie konania vo veci samej. (pripojený spis č.k. XXC/XX/XXXX k spisu XC/X/XXXX)

Krajský súd Banská Bystrica Uznesením č.k. XXCo/XXX/XXXX-XX zo dňa 26.05.2010 Uznesenie okresného súdu Lučenec č.k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa 29.03.2010 potvrdil. (pripojený spis č.k. XXC/XX/XXXX k spisu XC/X/XXXX)

18. Uznesením Okresný súd Lučenec č.k. XXC/X/XXXX-XX zo dňa 20.02.2020 v spore žalobcu N. F., nar. 10.07.1956 proti žalovaným: 1/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, 2/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, 3/ T. N., nar. XX.XX.XXXX o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným v rade 1/, 2/, 3/ uložil povinnosť zdržať sa vykonávania stavebných úprav, rekonštrukcie ako aj vykonávania akýchkoľvek stavebných, či iných zásahov a zmien do nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. B., obec W., okres W., evidovaných Okresným úradom W., odborom katastrálnym, zapísaných na LV č. XXX ako:

- a) pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 95 m²,
- b) pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 30 m²,
- c) pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 197 m²,
- d) pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcela číslo XXX, záhrada o výmere 681 m²,
- e) stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele číslo XXX/X,
- f) stavba - hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na parcele číslo XXX/X.

Súd zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia voči žalovaným v rade 1/ až 3/ v rozsahu 100 %. (č.l. 168-171 spisu)

19. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 19.05.2021 pokiaľ ide o žalobu, ktorou sa domáhal vypratania nehnuteľnosti poukázal na obsah podanej žaloby, na všetky skutkové, ako aj právne tvrdenia v nej uvedené. Rovnako poukázal aj na argumentáciu uvedenú v replike k vyjadreniu žalovaných k žalobe. Na všetkých týchto skutočnostiach zotrval, dal do pozornosti súdu listinné dôkazy, ktoré doložili do súdneho spisu a zároveň aj návrhy na pripojenie dvoch spisov tunajšieho súdu. Navrhol žalobe o vypratanie nehnuteľnosti vyhovieť.

V spojitosti so žalobou o určenie vecného bremena vydržaním, tu mal právny zástupca žalovaného (v konaní XC/X/XXXX) za to, že táto je bez akéhokoľvek skutkového a právneho základu, nie je absolútne ničím preukázaná. Poukázal na svoje vyjadrenie k tejto žalobe a na svoju právnu argumentáciu. Nad rámec uvedeného ešte doplnil, že mu bol zo strany súdu doručený deň pred pojednávaním, t.j. dňa 18.05.2021 procesný návrh žalovaných na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov. Stotožnil sa s právnym názorom súdu a s aplikáciou ustanovení o sudcovskej koncentrácii konania. Pripomenul, že toto konanie je vedené dva roky a tri mesiace na tunajšom súde a neexistuje žiadny objektívny dôvod, ktorý by žalovaným bránil navrhnuť akékoľvek dôkazy skôr. Žalobu o určenie vecného bremena vydržaním navrhol v celom rozsahu zamietnuť ako neodôvodnenú. Mal za to, že vykonaným dokazovaním bola plne preukázaná dôvodnosť nimi podanej žaloby, ktorou sa domáhajú vypratania nehnuteľností. Na druhej strane mal za to, že žaloba o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je zjavne neodôvodnená a ničím nepreukázaná. Pokiaľ ide o nimi podanú žalobu o vypratanie nehnuteľností boli podľa jeho názoru splnené oba predpoklady dôvodnosti reivindikačnej žaloby, ktorými sú jednak existencia vlastníckeho práva žalobcu a jednak neoprávnenosť užívania predmetu žaloby žalovanými. Čo sa týka výlučného vlastníckeho práva žalobcu k vypratávaným nehnuteľnostiam, toto jednoznačne preukázali zo zápisu na liste vlastníctva, ako aj z predloženého rozsudku v konaní tunajšieho súdu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva č.k. XC/XX/XXXX zo dňa 08.06.2016. Zároveň otázka vlastníckeho práva žalobcu v tomto konaní nebola nikým a ničím spochybnená, je teda nesporná a preukázaná. Čo sa týka neoprávnenosti užívania predmetných nehnuteľností žalovanými nebol na pojednávaní produkovaný ani jeden jediný dôkaz, ktorý by preukázal, že ktorýkoľvek zo žalovaných mal akýkoľvek platný právny titul na užívanie sporných nehnuteľností. Dôkazné bremeno v tomto smere jednoznačne zaťažovalo žalovaných, avšak právny zástupca žalobcu bol presvedčený, že tu nebol produkovaný žiadny takýto právny titul na užívanie sporných nehnuteľností a takýto dôvod ani nebol preukázaný. Aj keď žalovaní po vyše dvoch rokoch od začatia konania zrazu začali tvrdiť, že údajne nadobudli vecné bremeno práva užívania vydržaním, toto tvrdenie nebolo ničím relevantne dôkazne preukázané a zostalo len a len v rovine zjavne účelového a nepreukázaného tvrdenia. Mal teda za to, že žaloba o vypratanie nehnuteľností je v celom rozsahu dôvodná a z tohto titulu navrhol, aby jej súd vyhovel a uložil žalovaným povinnosť vypratať nehnuteľnosti uvedené v petite žaloby a zároveň priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

Vo svojej záverečnej reči právny zástupca žalovaného v spore o určenie vecného bremena, zdôraznil svoje presvedčenie o absolútnej nedôvodnosti tejto žaloby. Skonštatoval, že žalobcovia v rade 1, 2/ a 3/ neunesli dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti tejto svojej žaloby a ich tvrdenie o údajnom vydržaní vecného bremena nebolo podložené a preukázané ani jedným jediným relevantným dôkazom a zostalo len čisto v rovine tvrdenia. Žalobcovia dokonca ani neuviedli žiadny relevantný právny titul, na základe ktorého údajne následne dobromyseľne užívali predmetné nehnuteľnosti titulom vecného bremena. Nebol tu teda tvrdený, a ani preukázaný žiadny právny titul, a to ani domnelý, ktorý by ich oprávňoval k uchopeniu držby týchto nehnuteľností a tieto nehnuteľnosti počas vydržacej doby dobromyseľne užívať. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného nikdy ani neboli žalobcovia dobromyseľní v užívaní predmetných nehnuteľností. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z obsahu všetkých spisov a súdnych rozhodnutí, ktoré doložili ako listinné dôkazy a ktoré boli súdom pripojené do tohto konania. Zároveň zdôraznil, že žalobcovia v trinástich súdnych konaniach nikdy netvrdili, že by nehnuteľnosti užívali titulom údajného vydržania vecného bremena a je nepochybné, že ak by si boli skutočne sami vedomí skutočnosti, že vecné bremeno vydržali, tak by sa nepochybné v každom z týchto doterajších konaní tejto skutočnosti dovoľávali čo by napokon, ak by to bolo pravdou aj viedlo k ich úspechu v konaniach, avšak ani v jednom z týchto konaní neboli žalobcovia procesne úspešní. Ako je však zrejmé, žalobcovia nikdy až do podania žaloby o určenie vecného bremena netvrdili, že by nehnuteľnosti užívali titulom vecného bremena, a teda je zjavné, že si sami uvedomovali, že nehnuteľnosti užívajú bez akéhokoľvek platného právneho titulu. Poukázal na to, že ešte aj v tomto konaní žalobcovia podali vyjadrenie, v ktorom navrhovali uzavretie

zmieru alebo mimosúdneho riešenia tohto sporu tým, že kúpia sporné nehnuteľnosti. Právny zástupca žalovaného argumentoval, že ak by boli dobromyseľní a vedeli by, že majú platný právny titul, ktorý ich oprávňuje bezodplatne doživotne užívať nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania nikdy by nenavrhl ich odkúpenie. Poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod č.k. XC/XX/XXXX, ktorého predmetom bolo vypratanie nehnuteľností, v ktorom sa právni predchodcovia žalovaného, teda jeho rodičia domáhali ich vypratania. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.06.2010 jednoznačne vyplýva, že rodičia žalovaného výslovne uviedli a potvrdili, že súhlas na užívanie nehnuteľností mala len Y. Y., t.z. matka žalobkyne v 1/ a žalobcovia v rade 1/ a 2/ v konaní XC/XX/XXXX (v postavení žalovaných) ani v tomto konaní netvrdili, že by mali nejaký platný právny titul, domnelé vydržanie, aj keď v tom čase podľa ich aktuálnych tvrdení už to vecné bremeno mali mať vydržané. Je teda zjavné, že samotní žalobcovia veľmi dobre vedeli, že nemali a nemajú žiadny právny titul na užívanie nehnuteľností a nikdy teda neboli ani dobromyseľnými ohľadne ich užívania. Nepreukázali žiadny právny titul, ktorý by ich oprávňoval domáhať sa dobromyseľnosti pri uchopení držby sporných nehnuteľností a ich držby počas celej vydržacej doby. Na základe uvedeného navrhol žalobu o určenie vecného bremena zamietnuť ako nedôvodnú a priznať nárok na náhradu trov konania. Právny zástupca žalovaných v rade 1/, 2/, 3/ (č.k. XC/X/XXXX) zotrval na písomných vyjadreniach, ktoré boli súdu z ich strany doručené ohľadne vypratania nehnuteľností a taktiež na podanej žalobe o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (spojené konanie XC/X/XXXX), nakoľko bol toho názoru, že žalobcovia v rade 1/, 2/, 3/ nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je právo doživotne užívať nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, nakoľko tieto užívajú nepretržite, v dobrej viere, nerušene od roku 1997 na základe súhlasu ich predchádzajúcich vlastníkov, Navrhol žalobu o vypratanie nehnuteľnosti zamietnuť a žalobe o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vyhovieť. Právny zástupca žalovaných 1/, 2/, 3/ v konaní o vypratanie nehnuteľnosti a žalobcov v rade 1/, 2/, 3/ v konaní o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nevyužil svoje právo záverečnej reči na pojednávaní.

20. Žaloba o vypratanie nehnuteľnosti:

Žaloba o vypratanie nehnuteľnosti je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva žalobcu a skutočnosť, že žalovaní predmet vlastníctva neprávom zadržujú. Bez preukázania vlastníckeho práva nie je daná aktívna legitímácia žalobcu domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha. Vlastnícke žaloby uvedené v ustanovení § 126 Občianskeho zákonníka sú hmotnoprávnym inštitútom, na základe ktorého sa realizuje subjektívny nárok vlastníka na ochranu jeho vlastníctva. Súčasne ide o relatívne právo vlastníka na vydanie neprávom zadržávaného predmetu vlastníctva, resp. právo voči rušiteľovi tohto práva. Jednou zo základných foriem vlastníckej žaloby uvedených v ustanovení § 126 Občianskeho zákonníka je žaloba na vydanie (actio reivindicatio), ktorá má charakter žaloby na plnenie (§ 137 písm. a/ Civilný sporový poriadok). Zmyslom tejto žaloby je dosiahnuť faktický výkon vlastníckeho práva k predmetu vlastníctva, t.j. aby vlastník mohol s predmetom vlastníctva nielen právne, ale aj fakticky disponovať (aby ho mal vo svojej moci). Z toho dôvodu sa môže vlastník (prípadne oprávnený držiteľ) domáhať žalobou na vydanie predmetu vlastníctva od toho, kto mu ho neprávom zadržáva. Vydanie môže byť tiež realizované formou vypratania. Medzi žalujúcim vlastníkom a žalovanými v prípade, že je reivindikačná žaloba uplatnená dôvodne, existuje hmotnoprávny relatívny vzťah, ktorého obsahom je predovšetkým povinnosť vydať predmet vlastníctva a právo žalobcu vydanie požadovať.

21. Právo vlastníť majetok, ktorý zaručuje aj právo ho užívať je zaručené v Čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca ako vlastník predmetných nehnuteľností sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva.

22. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 123 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať plody a úžitky a nakladať s ním.

24. Podľa § 126 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

25. Podľa § 132 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

26. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaní v rade 1/, rade 2/ a v rade 3/ užívajú predmetné nehnuteľnosti, vlastnícky patriace žalobcovi, bez akéhokoľvek právneho dôvodu už niekoľko rokov, pričom takéto užívanie predstavuje zásah do vlastníckeho práva žalobcu, ktorý je neoprávnený. Žalovaní neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali existenciu právneho titulu na to, aby nehnuteľnosti mohli i naďalej užívať. Z listu vlastníctva č. XXX, okres W., obec W., katastrálne územie B. predsa jednoznačne vyplýva, že žalobca je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností v podiele 1/1, pričom jedným z titulov nadobudnutia jeho vlastníckeho práva je Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. XC/XX/XXXX-327, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. XXCo/XX/XXXX- 430 s Opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XX/XXXX -55 zo dňa 04.01.2019. Tu súd poukazuje na § 70 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), z ktorého eklatantne vyplýva, že údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak, ako aj na § 205 CSP, z ktorého jednoznačne vyplýva, že listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomocí, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak, čo v tomto konaní jednoznačne preukázané žalovanými nebolo. Vlastnícke právo žalobcu je nespochybniteľné a toto jednoznačne vyplýva zo zápisu v katastri nehnuteľností. Za uvedenej situácie sú to práve žalovaní, na ktorých spočívalo dôkazné bremeno na preukázanie ich oprávnenia užívať sporné nehnuteľnosti, avšak v tomto prípade zjavne dôkazné bremeno neunesli.

Vyššie uvedeným Rozsudkom č.k. XC/XX/XXXX- 327 zo dňa 08.06.2016, právoplatným dňa 04.01.2019, Okresný súd Lučenec zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu N.a F.a, nar. XX.XX.XXXX a žalovaných: 1/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, a 2/ Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na Okresnom úrade Lučenec, odbor katastrálny, LV č. XXX, katastrálne územie B., obec W., okres W., ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m², parcela číslo XXX, záhrady o výmere 681 m², stavby - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele číslo XXX/X a k stavbe - hospodárska budova, súpisné číslo XXX, postavená na parcele číslo XXX/X. Prikázal nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na Okresnom úrade W., odbor katastrálny, LV č. XXX, katastrálne územie B., obec W., okres W. ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², parcela číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 197 m², parcela číslo XXX, záhrady o výmere 681 m², stavbu - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele číslo XXX/X a stavbu - hospodárska budova, súpisné číslo XXX, postavená na parcele číslo XXX/X a prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu: N. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: R., S. XXX/XX. Žalobcovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalovanej v rade 1/ a v rade 2/(matke žalovanej v rade 1/) každej zvlášť sumu 4.050,-Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca v konaní nepopieral užívanie nehnuteľností žalovanými od 1997, ktoré ale obsadili svojvoľne, keďže jeho rodičia dali súhlas na užívanie nehnuteľností len matke žalovanej v rade 1/, nie samotnej žalovanej v rade 1/ a už vôbec nie jej rodinným príslušníkom, čoho si žalovaná v rade 1/ musela byť vedomá už od počiatku, napriek tomu svojvoľne bez akéhokoľvek právneho titulu zotrvala v sporných nehnuteľnostiach aj so svojou rodinou (k dobromyseľnosti viď nižšie k žalobe o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu). Minoritný spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/18-ina v pomere k celku nadobudla žalovaná v rade 1/ v roku 2011 po smrti otca žalobcu na základe toho, že jej matka Y. Y. dedičstvo odmietla. Minoritnou podielovou spoluvlastníčkou bola žalovaná v rade 1/ v období od 2011-2018. V dôsledku dedenia a darovania zo strany matky sa žalobca stal v roku 2012 majoritným podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností v pomere 15/18-in k celku. Napriek tomu mu žalovaní nikdy neumožnili sporné nehnuteľnosti užívať, nakoľko ich v rozpore s § 139 ods. 2

Občianskeho zákonníka zabrali a užívali v celku, a to aj napriek tomu, že spoluvlastnícky podiel žalovanej v rade 1/ predstavoval len 1/18- inu k celku.

Súd má za to, že žalovaní neoprávnene, svojvoľne a dlhodobo sporné nehnuteľnosti užívali (o čom svedčí inter alia rad súdnych konaní na tunajšom súde) bez akéhokoľvek právneho titulu, žalobcu najprv ako majoritného vlastníka, neskôr ako výlučného vlastníka z užívania nehnuteľností úplne vylúčili, za ich užívanie dobrovoľne žalobcovi žiadnu náhradu neuhradili.

Žalovaní podľa názoru súdu jednoznačne od počiatku užívajú predmetné nehnuteľnosti, vlastnícky patriace žalobcovi, bez preukázania akéhokoľvek právneho dôvodu, pričom takéto užívanie predstavuje vážny zásah do vlastníckeho práva žalobcu, ktorý je neoprávnený. Žalovaní nepreukázali v rámci dokazovania v konaní existenciu právneho titulu na základe ktorého by nehnuteľnosti mohli naďalej užívať. V tejto súvislosti súd kladie akcent na skutočnosť uvedenú vide supra a to, že žalobca na základe Rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. XC/XX/XXXX zo dňa 08.06.2016 bol zaviazaný v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k zaplateniu primeranej úhrady v súlade so znaleckým posudkom žalovanej v rade 1/ a jej matke (v konaní žalovaná v rade 2/) sumou 4.500,-Eur každej zvlášť, ktorú aj reálne zaplatil, na základe čoho žalovanej v rade 1/ a v rade 2/ vyplatením tejto zaniklo akékoľvek právo z „pozície“ podielového spoluvlastníka, ako aj „pozícia“ podielového spoluvlastníka ako taká.

27. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, ku ktorým nadobudol vlastnícke právo žalobca, ktorý sa domáha vypratania nehnuteľností, ide o stret záujmu subjektu uplatňujúceho ochranu svojho vlastníckeho práva (vo vzťahu k vypratávanej veci) a na druhej strane záujmu vypratávaného subjektu, u ktorého sa môže za určitých okolností javiť jeho vypratanie za neprimerane tvrdé, keď predmet vypratania predstavuje jeho obydlie. V danom prípade žaloba o vypratanie nehnuteľností sleduje ochranu vlastníckeho práva žalobcu, ktorý má právo vlastníť majetok (Čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

28. Súd má za to, že žalobca preukázal svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam a preukázal aj neoprávnený zásah žalovaných do jeho vlastníckeho práva, keď žalovaní tieto nehnuteľnosti užívajú doslova bez akéhokoľvek právneho dôvodu, čím žalobcu výrazne obmedzujú vo výkone jeho vlastníckeho práva. Súd má za to, že žalobca tak dôvodne uplatňuje svoj nárok, aby žalovaní predmetné nehnuteľnosti vypratali. Vzhľadom na to, že každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), pričom do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia, je potrebné prihliadnuť na to, či pri poskytnutí ochrany práva žalobcu na vlastníctvo k nehnuteľnostiam sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do práva žalovaných na ochranu obydlia.

29. Právo na obydlie je právom základným, no jeho ochranu nemožno považovať za bezhraničnú. Súd preto posudzoval, či žalobca žalobou o vypratanie nehnuteľností sleduje legitímny cieľ, či sa domáha vypratania nehnuteľností v súlade so zákonom a či vzhľadom na okolnosti prípadu možno odoprieť ochranu vlastníckeho práva žalobcovi, ak vypratanie nehnuteľností by bolo možné považovať pre žalovaných za neprimerane tvrdé, v rozpore s dobrými mravmi. Pri rozhodovaní je pritom potrebné vychádzať z preukázaných skutočností rozhodujúcich pre posúdenie danej veci. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, že nehnuteľnosti, ktoré toho času už vlastní, žalovaní užívajú neoprávnene od roku 1997, a sú to práve samotní žalovaní, ktorí dlhé roky konajú v rozpore s dobrými mravmi voči žalobcovi, a to svojvoľným obsadením nehnuteľností bez akéhokoľvek platného právneho titulu a úhrady za ich užívanie, svojvoľnou realizáciou stavebných úprav a prestavieb na sporných nehnuteľnostiach, zakazovaním a bránením užívania nehnuteľností žalobcom bez akéhokoľvek platného právneho titulu.

30. I keď vypratanie nehnuteľností je výrazným zásahom do súkromia žalovaných, nie sú preukázané okolnosti, pre ktoré by bolo možné považovať vypratanie nehnuteľností pre žalovaných za neprimerane tvrdé, v rozpore s dobrými mravmi. Súd prihliadol na to a dopĺňa, že žalovaní ako nevlastníci nehnuteľností užívajú nehnuteľnosti žalobcu bez toho, aby sa dohodli na právnom usporiadaní vzájomných vzťahov so žalobcom ako s vlastníkom týchto nehnuteľností, a ešte raz kladie akcent na skutočnosť, že tieto užívajú už dlhšie obdobie bez odplaty, o čom svedčí aj niekoľko právoplatne skončených konaní na tunajšom súde. Žalovaní si museli byť predsa vedomí toho, že žalobca ako vlastník sa bude domáhať ich vypratania.

31.Podľa § 205 CSP, listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

32.Podľa § 70 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

33.Podľa § 70 ods. 2 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“

34.V spojitosti s evidenciou trvalého pobytu žalovanej v rade 1/ a v rade 3/ na adrese sporných nehnuteľností súd poukazuje na § 3 ods. 3 Zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR v znení neskorších predpisov, v ktorom je eklatantne uvedené, že prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove v odseku 2 ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter. Pre doplnenie, podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 253/1998 Z.z., trvalý pobyt má občan v budove alebo jej časti, ktorá je označená súpisným číslom alebo súpisným a orientačným číslom a je určená na bývanie, ubytovanie alebo na individuálnu rekreáciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Trvalý pobyt žalovaných na adrese predmetu sporu nezakladá ich vlastnícke, ako ani užívacie právo k nehnuteľnostiam a má len evidenčný charakter.

35.Žaloba o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu doživotného užívania nadobudnutého vydržaním:

V tomto spore sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či predmetná žaloba, podaná na tunajší súd žalobcami dňa 22.01.2020 (Okresný súd Lučenec Uznesením č.k. XC/X/XXXX-XXX zo dňa 26.02.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 27.02.2020, konanie o vypratanie nehnuteľností vedené na tunajšom súde pod č.k. XC/X/XXXX a konanie o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vedené na tunajšom súde pod č.k. XC/X/XXXX spojil na spoločné konanie a rozhodnutie s tým, že konanie na Okresnom súde Lučenec bude naďalej vedené pod č.k. XC/X/XXXX) je určovacou žalobou v zmysle § 137 CSP. Riadiac sa ustanovením § 124 ods. 1 CSP dospel súd k záveru, že predmetná žaloba, je žalobou určovacou v zmysle § 137 písm. c/ CSP, ktorou sa žalobcovia domáhajú určenia existencie predmetného vecného bremena.

Žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavý právny záujem musia ale žalobcovia preukázať. Povinnosť žalobcov preukázať naliehavý právny záujem znamená aj to, že žalobcovia sú povinní uviesť v žalobe skutkové tvrdenia ktorými preukážu, že naliehavý právny záujem je daný. Pre žalobcov to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Na preukázanie týchto sú žalobcovia ale povinní navrhnúť dôkazy. Ak žalobcovia neosvedčia svoj naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby.

Súd má za to, že žalobcovia osvedčili svoj naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu doživotného užívania titulom vydržania, vzhľadom k tomu, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník sporných nehnuteľností, existuje u žalobcov naliehavý právny záujem na určení z dôvodu, že také rozhodnutie súdu môže byť podkladom pre vykonanie zápisu v katastri nehnuteľností ako ťarcha.

36.Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o:

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

37. Vo všeobecnosti je možné vecné bremeno charakterizovať ako vecné právo, ktoré obmedzuje vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo strpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať (pati, facere, non facere). Vyznačuje sa teda spočítaním v obmedzení vlastníka nehnuteľnosti buď na prospešnejšie využívanie nehnuteľnosti iného konkrétneho vlastníka, alebo na prospech určitej fyzickej alebo právnickej osoby, toto obmedzenie je späté so zaťaženou nehnuteľnosťou (obmedzenie vlastníka) v prospech panujúcej nehnuteľnosti. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe (§ 151n a nasl. Občianskeho zákonníka).

Právnym dôvodom vzniku vecného bremena môže byť rovnako ako u vlastníckeho práva zmluva, dedenie, rozhodnutie príslušného orgánu, zákon a vydržanie. Oprávnenie zodpovedajúce vecnému bremenu teda možno nadobudnúť aj vydržaním. Predpokladom tohto spôsobu nadobudnutia je nepretržitý výkon práva po dobu najmenej desať rokov, ak sú splnené aj ostatné podmienky podobné vydržaniu vlastníckeho práva, uvedené v § 134 Občianskeho zákonníka. Vylúčené je vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k nehnuteľnostiam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo vo vlastníctve zákonom určených právnických osôb (§ 125 OZ).

38. Podľa § 129 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

39. Podľa § 130 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby. Oprávnený držiteľ má voči vlastníkovi nárok na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil na vec po dobu oprávnenej držby, a to v rozsahu zodpovedajúcom zhodnoteniu veci ku dňu jej vrátenia. Obvyklé náklady súvisiace s údržbou a prevádzkou sa však nenahrádzajú.

40. V súvislosti s držbou a nadobudnutím vecného bremena týmto spôsobom je nutné poznamenať, že oprávnenie vec držať, ktoré zásadne prislúcha vlastníkovi a tvorí dôležitý predpoklad na výkon ostatných oprávnení patriacich do obsahu vlastníckeho práva, môže patriť aj inej osobe, ktorá sa označuje ako držiteľ. Táto osoba fakticky ovláda určitú huteľnú alebo nehnuteľnú vec a nakladá s ňou ako s vlastnou, hoci absentuje právom uznaný dôvod inak spôsobujúci prevod alebo prechod vlastníckeho práva. Držiteľ môže byť - podľa konkrétnych skutkových okolností - oprávnený alebo neoprávnený, avšak vždy ho treba odlišovať od tzv. detentora, hoc est osoby, ktorá síce vec fakticky ovláda, ale nakladá s ňou s vedomím, že ide o cudziu vec (napr. vypožičanú vec alebo prenajatý nebytový priestor).

41. Podľa § 134 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

42. Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva priamo zo zákona (ex lege), pri splnení zákonom požadovaných predpokladov ktorými sú: spôsobilý predmet vydržania, oprávnená držba, nepretržitá držba počas celej zákonom stanovenej doby - vydržacia doba, ktorá je u nehnuteľností 10-ročná. Pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním musia byť súčasne splnené všetky tieto zákonom požadované predpoklady, pričom k nadobudnutiu vlastníckeho práva k veci vydržaním nastáva okamihom uplynutia vydržacej doby a tento právny následok nastáva priamo zo zákona, teda rozhodnutie súdu má iba deklaratórnu povahu a nevyžaduje sa k tomu konštitutívne

rozhodnutie štátneho orgánu. Oprávnená držba je faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva späté s vôľou nakladať s nimi ako so svojimi, v dobrej viere, že držiteľovi veci alebo vykonávateľovi práva tieto patria. Pri oprávnenej držbe musia byť splnené tieto náležitosti: faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva, vôľa nakladať s vecou alebo s právom ako so svojimi, znamená to, že sa správa k veci ako by mu vlastnícky patrila a dobrá viera, že mu vec alebo vykonávanie práva patria. Skutočnosť či je držiteľ veci alebo vykonávateľ práva dobromyseľný (bona fide) alebo nedobromyseľný (mala fide), treba vždy hodnotiť objektívne a nielen zo subjektívneho hľadiska, z hľadiska osobného presvedčenia samotného držiteľa veci respektíve vykonávateľa práva. Možno o nej usudzovať len z okolností, v ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Základným rozširujúcim kritériom je, či držiteľ veci alebo vykonávateľ práva pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti daného prípadu rozumne od neho požadovať, mohol alebo nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec, ktorú fakticky ovláda patria. Okolnosti z ktorých možno usudzovať existenciu dobromyseľnosti musí v spore preukázať držiteľ veci (nadobúdaci titul i keď neplatný napr. kúpnu zmluvu alebo darovaciu zmluvu). Takže subjekt, ktorý sa bude dovolávať súdnej ochrany podľa § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka bude musieť preukázať okolnosti, z ktorých možno usudzovať jeho dobromyseľnosť, svedčiace o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci, nie samú dobromyseľnosť ako vnútorné presvedčenie - psychický stav. Strata dobrej viery držiteľa veci nastane okamihom, keď sa mu stali známe skutočnosti, ktoré z hľadiska objektívneho posudzovania museli u neho dôvodne vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí.

43. Ustanovenie § 151o ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka umožňuje nadobudnutie vecného bremena (práva zodpovedajúceho vecnému bremenu) aj jeho výkonom (vydržaním) za obdobného použitia ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka. Predpokladmi na vydržanie vecného bremena sú teda rovnaké ako pri vydržaní vlastníckeho práva. Podmienkou vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je (medzi iným) existencia právneho dôvodu, z ktorého subjekt so zreteľom na všetky okolnosti vyvodzuje a je v dobrej viere, že v určitom právnom vzťahu (v skutočnosti len domnelom) jemu patrí právo k cudzej veci spôsobilé byť obsahom vecného bremena a niekto iný je nositeľom povinnosti strpieť výkon tohto práva.

Ďalšou nevyhnutnou podmienkou tohto spôsobu nadobudnutia práva je, aby oprávnený subjekt toto právo po zákonom určenú dobu nerušene aj fakticky vykonával a bol počas celého plynutia tejto doby dobromyseľným v tom, že je jeho oprávneným vykonávateľom. Predpokladom dobrej viery oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. Toto jeho presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k nemu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť „so zreteľom na všetky okolnosti“ v dobrej viere, že sa stal oprávneným subjektom práva na základe zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena, teda že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva mu patrí, lebo riadne vzniklo, alebo na neho riadne prešlo (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 MCdo 7/2008).

Vydržaním vzniká vecné bremeno v prípadoch, kedy oprávnený držiteľ, t.j. ten, kto vykonáva právo pre seba v dobrej viere o tom, že mu právo patrí, využíva toto právo nepretržite po dobu desať rokov. Do zmienenej doby sa započítava i doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Predpoklady vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ako už bolo spomenuté, sú totožné s predpokladmi nevyhnutnými pre vydržanie vlastníckeho práva (§ 130, § 134 OZ). Ako je predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa veci jeho presvedčenie, že mu vec patrí ako vlastníkovi, tak predpokladom dobrej viery oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu prináleží. Toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k tomu oprávňujú. Posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere alebo nie, je nutné vždy hodnotiť objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej normálnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať nemal, alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu takéto právo patrí. Súd kladie akcent na to, že dobrá viera vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa, ktorý sám o sebe nemôže byť predmetom dokazovania, no toto vnútorné presvedčenie, že nekoná bezprávne sa navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, čo už ale predmetom dokazovania a posudzovania byť môže.

44. Dobromyseľnosť musí byť pritom daná so zreteľom ku všetkým okolnostiam, čo znamená, že držiteľ práva je presvedčený, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu riadne vzniklo, resp. že na

neho riadne prešlo, hoci v skutočnosti sa tak nestalo. Takéto presvedčenie bude v praxi spojené najmä so zmluvou o zriadení vecného bremena, o ktorej neplatnosti držiteľ práva nevie alebo s domnelým právnym titulom, o ktorom sa držiteľ domnieva, že existuje. O takýto prípad však nepôjde, ak niekto vykonáva nejaké právo len na základe súhlasu iného alebo obligačnej zmluvy, či práva vyplývajúceho z právneho predpisu. K dobromyseľnosti nestačí, ak tvrdené „právo“ k nehnuteľnosti bolo dlhodobo vykonávané s tým, že nehnuteľnosti v tomto prípade matka žalobkyne v rade 1 užívala so súhlasom vlastníkov - rodičov žalobcu od roku 1998. Presvedčenie osoby o tom, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu im patrí, musí byť podložené dôvodom oprávňujúcim k takémuto presvedčeniu, teda okolnosťami svedčiacimi o poctivosti nadobudnutia (Rozsudok Najvyššieho súdu ČSR, sp. zn. 3Cz 47/89, R 26/1987) V dobrej viere je držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, aj keby tak v skutočnosti tomu nebolo. Držiteľ je teda ohľadom existencie svojho práva v omyle. Základom oprávnenej držby je ospravedliteľný omyl. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci postupoval s obvyklou opatrnosťou, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu požadovať a nemal, resp. nemohol mať po celú vydržiaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec, alebo právo patrí. Dobrá viera zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec podľa práva patrí.

45.Podľa § 123 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

46.Podľa § 124 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

47.Podľa § 151n ods. 1, ods. 2, ods. 3 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe. Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluužívania.

48.Podľa § 151o ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

49.Predmetom konania in hoc casu je návrh žalobcov týkajúci sa určenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a to doživotného užívania nehnuteľnosti, t.č. vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktoré mali žalobcovia nadobudnúť vydržaním ako oprávnení držiteľia, pretože so zreteľom na všetky okolnosti počas vydržacej doby toto právo vykonávali nepretržite v dobrej viere, že im patrí. Toto právo nerušene vykonávali už od roku 1997, na základe súhlasu predchádzajúcich vlastníkov - rodičov žalovaného. Žalobcovia zdôraznili, že vykonali na nehnuteľnostiach rozsiahlu rekonštrukciu, po celú dobu užívania nehnuteľností znášali a znášajú všetky náklady na ich údržbu. Žalobcovia sú toho názoru, že užívajú sporné nehnuteľnosti v dobrej viere oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, pričom stanovená doba Občianskym zákonníkom v trvaní 10 rokov im uplynula už v roku 2007.

50.Medzi typické prípady vecných bremien patrí právo doživotného užívania nehnuteľnosti, pričom k vydržaniu tohto práva nestačí samotný faktický výkon tohto práva, ale oprávnený držiteľ musí vykonávať toto právo pre seba a byť v dobrej viere, že k veci mu právo prináleží. Dobrá viera, ale nemôže byť založená na subjektívnych okolnostiach, ale musí existovať aj nejaký právny dôvod a to taký, z ktorého istý subjekt so zreteľom na všetky okolnosti môže objektívne vyvodzovať a byť v dobrej viere, že na jednej strane jemu právo k cudzej veci spôsobilé byť obsahom vecného bremena patrí a na druhej strane je niekto iný povinný výkon tohto práva zniesť.

Ďalšou nevyhnutnou podmienkou je, aby oprávnený subjekt toto právo po zákonom určenú dobu nerušene pre seba aj fakticky vykonával a bol počas celého plynutia tejto doby dobromyseľným v tom, že je jeho oprávneným vykonávateľom.

51. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že k naplneniu zákonných podmienok pre nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výkonom práva (vydržaním) žalobcami nedošlo, a to z dôvodu absencie existencie dobromyseľnej a oprávnenej držby. Žalobcovia síce tvrdili, že právnym dôvodom k vzniku vecného bremena malo dôjsť na základe súhlasu rodičov žalovaného, aby nehnuteľnosti užívali, pričom do tohto práva mali vstúpiť ešte v roku 1997, z čoho vyvodzujú skutočnosť, že nehnuteľnosti vydržali v roku 2007, v rámci 10-ročnej lehoty.

Súd ale poukazuje na dokazovaním preukázané tvrdenie žalovaného, že súhlas s užívaním nehnuteľnosti jeho rodičmi bol daný výlučne len matke žalobkyne v rade 1./ Y. Y. a nie žalobkyňi v rade 1./ samotnej. Po tom, ako sa Y. Y. zo sporných nehnuteľností odsťahovala, zostala v nich svojvoľne bez akéhokoľvek právneho dôvodu bývať žalobkyňa v rade 1/ so svojou rodinou, t.j. žalobcom v rade 2/ a žalobkyňou v rade 3/. Tak žalobkyňa v rade 1/, ako ani ostatní žalobcovia nikdy nemali súhlas, či už žalovaného samotného, ako ani jeho rodičov na užívanie sporných nehnuteľností.

Uvedenému svedčí konanie na Okresnom súde Lučenec č.k. XC/XX/XXXX o vypratanie nehnuteľnosti, v ktorom sa rodičia žalovaného, v tom čase výluční vlastníci sporných nehnuteľností (v režime BSM) domáhali voči žalobkyňi v rade 1/ a žalobcovi v rade 2/ ich vypratania. Svoj návrh odôvodnili tým, že od 05.08.1994 žili vo F.. Sporné nehnuteľnosti nepotrebovali, na základe čoho súhlasili, že v nich bude bývať ich dcéra Y. Y. s rodinou, ktorá sa ale po rozvoze z nich odsťahovala. V rodinnom dome zostala bývať ich vnučka žalobkyňa v rade 1/ so žalobcom v rade 2/, tu súd poukazuje na uvedené v žalobe o vypratanie nehnuteľnosti zo dňa 31.05.2010, bez toho aby s tým rodičia žalovaného súhlasili. V žalobe rodičia žalovaného v pozícii žalobcov zdôraznili, že žalobkyňa v rade 1/ a žalobca v rade 2/ bývali v ich nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, čím zasiahli do ich vlastníckeho práva, zamedzujú im vstup do nehnuteľnosti, ktorú znehodnotili a bez ich súhlasu rekonštruovali.

Súd kladie akcent aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa v rade 1/ v čase podania žaloby v č.k. XC/XX/XXXX ešte nebola podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností, tou sa stala totiž až po smrti otca žalovaného v roku 2011, kedy zdedila minoritný spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/18 k celku. Podielovým spoluvlastníkom bola na základe vyššie uvedeného od roku 2011 do roku 2018. Žalovaný už v roku 2012 z titulu dedenia a darovania zo strany jeho matky sa stal majoritným podielovým spoluvlastníkom v podiele 15/18-in k celku sporných nehnuteľností, napriek tomu mu bol bezdôvodne a bezprávne zamedzovaný prístup k nim zo strany žalobcov. Z pripojeného spisu XXC/XX/XXXX má súd taktiež za preukázané, že malo dôjsť k dohode medzi žalobcami a rodičmi žalovaného na základe čoho bolo pojednávanie dňa 30.01.2012 odročené s tým, že pokiaľ sa sporové strany do 30 dní nedohodnú bude vytyčené ďalšie pojednávanie vo veci samej. Na základe späťvzatia žaloby matkou žalovaného na pojednávaní dňa 29.10.2012 súd Uznesením č.k. XC/XX/XXXX-45 zo dňa 29.10.2012, právoplatného dňa 27.12.2012 konanie zastavil, pričom z odôvodnenia uznesenia neušlo pozornosti súdu, že dôvod späťvzatia žalobkyňou - matkou žalovaného nebol uvedený.

52. Z vykonaného dokazovania má súd za to, že nebol preukázaný žiadny právny titul dobromyseľnosti zo strany žalobcov, pričom detencia sama o sebe na vydržanie nestačí. Pritom dobromyseľnosť musí byť zhodnotená objektívne, nie iba na základe subjektívnych predstáv držiteľa. Žalobcovia si museli byť vedomí, že nemajú vlastnícky vysporiadané vzťahy k sporným nehnuteľnostiam, pričom mali vedomosť aj o tom, že nehnuteľnosti prenechali rodičia žalovaného výlučne matke žalobkyne v rade 1/ a nie jej samotnej, ktorá sa po odchode svojej matky bez akéhokoľvek súhlasu vtedajších vlastníkov - rodičov žalovaného doslova svojvoľne „chopila“ držby sporných nehnuteľností, a ktorá podľa názoru súdu na základe vykonaného dokazovania bola vzdialená od držby dobromyseľnej a oprávnenej. Na strane žalobcov neboli naplnené všetky zákonné predpoklady nadobudnutia vecného bremena vydržaním - práva doživotného užívania nehnuteľnosti a to už od jeho počiatku. Prihliadnuc na skutkové okolnosti je totiž evidentné, že aj napriek tomu, že žalobkyňa v rade 1/ užívala nehnuteľnosti od roku 1997 spolu so žalobcom v rade 2/ neskôr aj so žalobkyňou v rade 3/, nebol dôvod vyhovieť podanej žalobe. Žalobkyňa v rade 1/ síce v sporných nehnuteľnostiach bývala od roku 1997, a to so svojou matkou, od ktorej odvodzovala a odvodzuje svoje právo, ale toto jej právo sporné nehnuteľnosti užívať bolo len odvodeným právom z titulu rodinnoprávnych vzťahov, keďže nehnuteľnosť so svojou matkou (dcérou rodičov žalovaného - výlučných vlastníkov sporných nehnuteľností) užívala ako jej dcéra. Vzhľadom k uvedenému vide supra žalobkyňa v rade 1/ nemohla v tom čase vydržať právo, ako ani jej manžel žalobca v rade 2, keďže mali právo užívať sporné nehnuteľnosti, aj to len v tom

čase a iba na základe súhlasu pôvodných vlastníkov (rodičov žalovaného) udeleného výlučne matke žalobkyne v rade 1/ Y. Y., o čom mala žalobkyňa v rade 1/ nesporne od počiatku vedomosť.

53. Podľa názoru súdu v danej veci nejde o vecné bremeno in rem, ale svojou povahou ide skôr o vecné bremeno in personam. Vzhľadom k tomu, že ide o vecné bremeno, ktoré malo vzniknúť vydržaním ako jedným z pôvodných spôsobov nadobudnutia práva, pri ktorom sa na základe splnenia zákonom osobitne určených podmienok priznávajú právne účinky aj len domnelému právu vyplývajúcej z domnelého právneho vzťahu medzi jeho určitými subjektmi, ak toto právo bolo vykonávané počas ustanovenej doby nerušene a nepretržite v dobrej viere, že nejde o právo len domnelé, bolo potrebné zaoberať sa splnením týchto podmienok. Predpoklady vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sú totožné s predpokladmi nevyhnutnými pre vydržanie vlastníckeho práva. Ak je predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa jeho presvedčenie, že mu vec patrí ako vlastníkovi, tak predpokladom dobrej viery oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu patrí právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k tomu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“ v dobrej viere, že sa stal subjektom práva na základe zákonom predpokladaného spôsobu vzniku vecného bremena, teda že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva, mu patrí alebo riadne vzniklo alebo na neho riadne prešlo.

54. Otázka existencie dobrej viery držiteľa sa posudzuje z hľadiska objektívneho, t.j. podľa toho, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniklo a že mu patrí. Dobromyseľnosť držby zaniká v momente, keď sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne boli spôsobilé vyvolať pochybnosti o tom, že mu toto právo patrí. Nejde preto o držbu dobromyseľnú, pokiaľ držiteľ vedel od počiatku o skutočnostiach objektívne spôsobilých vyvolať pochybnosti o tom, že mu toto právo patrí, čo v tomto prípade je jednoznačné. Z ustanovenia § 151o ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka eklatantne vyplýva, že nevyhnutnou podmienkou vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je (medzitým) existencia právneho dôvodu (titulu), z ktorého subjekt so zreteľom na všetky okolnosti vyvodzuje a je v dobrej viere, že z určitého právneho vzťahu (v skutočnosti len domnelého) jemu patrí právo k cudzej veci spôsobilé byť obsahom vecného bremena, a že na druhej strane je niekto iný povinný strpieť výkon tohto práva.

55. Z obsahu spisu vyplýva, že nadobudnutie vecného bremena - práva užívania nehnuteľnosti, teda vecného bremena in personam preukázané jednoznačne nebolo. Dôvodne vznikli pochybnosti o dobromyseľnosti vydržania žalobcami, keďže sa nepodarilo okrem iného preukázať ani existenciu súhlasu rodičov žalovaného, ktorí boli výlučnými vlastníkmi sporných nehnuteľností, daný samotným žalobcom k užívaniu, čo bolo nadôvažok vyvrátené uvedeným v bode 51. tohto rozsudku. Na základe tohto žalobcovia v žiadnom prípade nemohli byť so zreteľom na všetky okolnosti, ako aj so zreteľom na vyššie uvedené v dobrej viere, že sú držiteľmi práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

56. Z obsahu spisu nevyplýva, že by existovala nejaká žalobcami uvádzaná právna skutočnosť, ktorá by opodstatňovala ich tvrdené vnútorné presvedčenie, že v právnom vzťahu, o existencii ktorého sa údajne domnievali, sú oprávnenými z vecného bremena a súčasný vlastník nehnuteľnosti je povinný strpieť výkon tohto ich oprávnenia. Na uvedené nemá vplyv ani skutočnosť, že nehnuteľnosti užívali po dobu, ktorá je stanovená pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Dohoda rodičov žalovaného, že ich dcéra - matka žalobkyne v rade 1/ môže užívať sporné nehnuteľnosti by mohla mať charakter osobného záväzku obligačnej povahy, avšak nemôže mať vecnoprávnu povahu spojenú s vlastníctvom k nehnuteľnostiam. Súd ešte raz poukazuje na to, že rodičia žalovaného, ktorí boli výlučnými vlastníkmi sporných nehnuteľností, ako už súd uviedol vide supra prenechali ich k užívaniu výlučne len svojej dcére Y. Y., matke žalobkyne v rade 1/. Po jej odchode z nehnuteľností žalobkyňa v rade 1/ a žalobca v rade 2/ si doslova svojvoľne uzurpovali nehnuteľnosti, zamedzovali prístup do nich tak výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností - rodičom žalovaného, ako aj samotnému žalovanému, pričom vykonávali bez ich súhlasu na nehnuteľnostiach rôzne rekonštrukčné práce a prestavby. Súd poukazuje na to, že rodičia žalovaného dokonca výslovne nesúhlasili s užívaním nehnuteľností žalobkyňou v rade 1/ a žalobcom v rade 2/. U žalobcov podľa názoru súdu absentuje akýkoľvek právny dôvod, od ktorého môžu odvodzovať výkon svojho práva, ktorý sám osebe ešte neznamená, že je držiteľ vecného práva dobromyseľným, pričom takým držiteľom je iba ten,

kto so zreteľom na všetky okolnosti je v dobrej viere, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí, nestačí iba subjektívne presvedčenie o jeho práve, ako je tomu nepochybne aj v tomto prípade. Vzhľadom k okolnostiam, za ktorých žalobcovia vykonávali právo užívania sporných nehnuteľností, nemožno ešte prijať záver, že boli aj dobromyseľnými, a že im toto právo aj skutočne patrí.

57. Základnou povinnosťou žalobcu v civilnom súdnom konaní je povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť. Žalobca je nielen povinný tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinný označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Na tomto mieste je nutné zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv. objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania nedávajú súdu podklad pre prijatie záveru či už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdenej strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze. V podstate ide o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádza z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech. Pokiaľ teda žalobca v konaní nepreukáže pravdivosť, ale ani nepravdivosť, skutočnosť svedčiacich o existencii jeho hmotnoprávneho nároku, súd nemôže rozhodnúť na základe ľubovôle, ale len cestou aplikácie princípov dôkazného bremena, t.j. žalobu zamietne pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Nie je povinnosťou žalovaného tvrdiť ani dokazovať skutočnosti, z ktorých žalobca svoje právo odvodzuje, t.j. nezaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, a preto mu neunesenie dôkazného bremena žalobcom nemôže byť na ujmu.

58. Súd má za to, že v konaní nebolo preukázané, že boli naplnené podmienky pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu doživotného užívania sporných nehnuteľností žalobcami, ktorými sú existencia nehnuteľnosti, oprávnená držba a uplynutie 10-ročnej vydržacej lehoty. Podľa názoru súdu nedošlo zo strany žalobcov k preukázaniu existencie dobromyseľnosti a oprávnenosti ich držby, práve naopak, vykonaným dokazovaním má súd za preukázané protiprávne niekoľkoročné zamedzovanie a bránenie prístupu vlastníkom k sporným nehnuteľnostiam a teda výkonu ich vlastníckeho práva, svojvoľné nakladanie s nehnuteľnosťami v rámci prevádzaných rekonštrukcií a prestavieb, ich neoprávnenú držbu bez akejkoľvek odplaty vlastníkom a úplnú absenciu akejkoľvek dobromyseľnosti. V danej veci žalobcovia nepreukázali také okolnosti, ktoré by svedčili záveru o existencii dobrej viery, čo sú spravidla okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva a svedčiace o poctivosti nadobudnutia, tzv. titulu uchopenia držby. Súd na podklade dokazovania nemal jednoznačne, dostatočne hodnoverne a nepochybniteľne preukázané skutkové a právne tvrdenia žalobcov tak, aby bolo možné určovacej žalobe vyhovieť.

59. Žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhli písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.05.2021, hoc est deň pred pojednávaním vykonanie dokazovania výsluchom 6 svedkov bez označenia skutočností, ktoré mali byť ich výsluchom preukázané, bez toho aby zabezpečili ich prítomnosť na pojednávaní, resp. požiadali súd o ich predvolanie, čo by ale z časového hľadiska bolo doslova nemožné.

Okresný súd s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania nepripustil vykonanie navrhnutého dokazovania zo strany žalovaných, nakoľko by to viedlo k ďalšiemu odročeniu pojednávania v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania (čl. 17 základných princípov CSP) a z dôvodu, že žalovaní mali možnosť do pojednávania konanom dňa 19.05.2021 takýto návrh súdu na vykonanie dokazovania predložiť aj skôr (žaloba bola doručená tunajšiemu súdu dňa 15.02.2019, pojednávanie vytyčené na deň 25.09.2020 bolo súdom odročené na neurčito z dôvodu preukázanej dočasnej pracovnej neschopnosti právneho zástupcu žalovaných, pojednávanie vytyčené na deň 22.01.2021 bolo súdom odročené na neurčito z dôvodu pandemickej situácie, a to v súlade s Uznesením vlády SR č. 808/2020 vyhlásenom v Zbierke zákonov č. 453/2020 Z.z. dňa 31.12.2020 a podľa Vyhlášky č. 77 Úradu verejného

zdravotníctva SR zo dňa 31.12.2020, pojednávajúce vytyčené na deň 01.03.2021 bolo súdom odročené na základe Vyhlášky MSSR 91/2021 z 25.02.2021, kt. sa menila Vyhláška MSSR 24/2021 z 22.01.2021). V zásade platí, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas tak, ako to predikuje § 153 ods. 1 CSP. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo zo zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Z uvedeného eklatantne vyplýva, že strana sporu nemôže „vyčkávať“ s predložením skutkových tvrdení, resp. s popretím skutkových tvrdení, lebo sa vystavuje riziku sankcie. Sankcia spočíva v tom, že predloženie skutkových tvrdení, resp. popretie skutkových tvrdení a ďalších prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany bude neúčinné. Je výlučne v kompetencii súdu rozhodnúť, či existuje ospravedlniteľný dôvod na predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany neskôr, ako to predpokladá § 153 ods. 1 prvá veta CSP. Zákon rozhodovanie súdu o včasnosti predloženia prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku limituje v § 153 ods. 2 CSP tým, že na tieto prostriedky súd spravidla neprihliadne vtedy, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávajúce alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní č. XC/X/XXXX a žalovaný v spojenom konaní č. XC/X/XXXX bol v oboch konaniach úspešný, súd mu priznal právo na náhradu trov konania od žalovaných v konaní č. XC/X/XXX a v spojenom konaní č. XC/X/XXXX od žalobcov spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

64. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženéj povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.